

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟΝ Β

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΘΕΣΟΥΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΥΠΟ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

ΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΑΥΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ

- ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΜΗΝΥΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΧΑΓΗ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΤΜΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ, ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ
- ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΜΑΡ 2021

ΜΕΤΑ ΤΙΜΗΣ

Δρ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΣΤΙΧΙΑΔΗΣ

ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΞΗΡΑΣ

ΕΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ

ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΩΝ ΤΗΣ

ΠΑΡΟΥΣΗΣ

Το κατωτέρω κείμενο προέρχεται από το πλήρες κείμενο του [προοιμίου](#) της καταγγελίας στην ΧΑΓΗ όπως δημοσιεύθηκε στο ιστολόγιο “justice for Greece” και στο διαδίκτυο τον Μάιο του 2012, πριν την συντόμευση και την ανανέωση του λόγω κατάθεσης νέων προσφυγών. [Τότε υπήρχαν στην Χάγη μόνο δυο καταγγελίες που έπρεπε να εξεταστούν μαζί], και στρέφονται κατά της πολιτικής και πολιτειακής ηγεσίας της χώρας και παντός άλλου υπευθύνου.

Το άρθρο της εφημερίδος είναι αληθές. Συγκεκριμένα, **από το 2009, η Ελλάδα έπεσε στα χέρια μίας χούφτας εγκληματιών που ηθελημένα και βάση σχεδίου, την διαλύουν μεθοδικά.** Δυστυχώς, μέχρι σήμερα κανείς δεν κατάφερε να τους σταματήσει, παρότι μεγάλες προσπάθειες έχουν καταβληθεί από πολλούς. Εως σήμερα έχουν κατατεθεί, όχι μόνον στην Ελληνική δικαιοσύνη, αλλά στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ICC) καταγγελίες, με τις οποίες εκατοντάδες Έλληνες πολίτες ζητούν, δικαιοσύνη για ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της σύγχρονης ιστορίας:

Την ολική καταστροφή μίας χώρας, σύμβολο για το δυτικό πολιτισμό και τη γενοκτονία του ιστορικού λαού της, ο οποίος από την αρχαιότητα έως τώρα προσέφερε πολλά σε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Οι καταγγελίες αφορούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και γενοκτονία σε εξέλιξη. Η λέξη γενοκτονία αποτελεί πραγματικότητα και το έγκλημα αυτό τελείται στην σύγχρονη Ελλάδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς καμία υπερβολή.

Στην παρούσα έκθεση αναφέρονται περιέχεται όλο το αποδεικτικό υλικό για την βασιμότητα της κατηγορίας αυτής. **Η γενοκτονία δεν τελείται με θαλάμους αερίων, αλλά υπάρχουν άλλα μέσα τα οποία φέρνουν το ίδιο αποτέλεσμα. Αυτά χρησιμοποιούνται κατά της Ελλάδας :**

- ο οικονομικός πόλεμος,
- Η αρπαγή του πλούτου του,
- Η κλοπή των ιερών και οσίων του,
- η ψυχολογική και η σωματική βία,
- το δόγμα του σοκ,
- η συνεχόμενη παραβίαση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων,
- η προπαγάνδα
- και λοιπά παρόμοια,

τα οποία, σε λειτουργούντα συνδυαστικά, φέρνουν πολύ “καλύτερα” αποτελέσματα από τους θαλάμους αερίων και οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια όχι μόνο στην τάχιστα μείωση του ελληνικού πληθυσμού, αλλά και στο βέβαιο αφανισμό του.

μοῦ

ος

είου» –κατά τήν Κωνσταντίνου Ιουβλιανού πληθαίνουν Καθηγητής του Ινστιτούτου Οικονομικής και Τηλεοπτικής κ. Παπανδρέου Εισαγγελέα κ. Αθανάσιου ή δικογραφέου να διερευνά στοιχεία του σταθμού: «Όποιος θά προκα-

λεοπτικώς, ότι ούτως ή άλλως. Και μιά τμήμα της έδωσαν τόσους ψηφιστές του Ινστιτούτου Δικαιοσύνης παραδέχθη-ζυγγελείς να επι-ά τέτοια σύστα-έρευνησης εις ώματος», κατά φό του προς τό αντικατάσταση λντειςαγγελείς αναφερθείσης τάγου.

ατ' επανάληψη και ή υπόληψη τήν προκειμένη του Συμβουλίου του Συμβουλίου το μη δημοσιευ-του μνημονίου, σύνης. Ομοίως των εις διαφό-αστήριο.

κρατείας μπο-νά επηρεάζον-τήν επίκληση σε ή πολιτική ή ανεπίτρεπτες ; μας θά ήσαν τρωσές τους αντιπαραταγμα-τη ιδιοκτησία, ή υπό τήν προ-μινικών αξιών αθιστούν αδι-χές από Έλλη-λά λαθρεμπό-; και κατόχους αθέσσουν τίμη-

τοκορρωφωθεί. οργανισμούς ουν τις ποινές έντων γιά σο-ύν σε υπηρε-

Ο γεννήτωρ της καταστροφής

Συγκλονιστικό άρθρο της έφημερίδος New Europe

«Μέσα σε λιγότερο από δύο χρόνια, ο πρώην πρωθυπουργός της Ελλάδος Γιώργος Παπανδρέου κατέστρεψε μία χώρα. Θά απαιτηθούν δεκαετίες γιά να επιστρέψουν οι Έλληνες εκεί πού ήταν».

Αυτά αναφέρονται εισαγωγικώς σε συγκλονιστικό άρθρο της έφημερίδος των Βρυξελλών New Europe, με τίτλο: «Ποιά είναι ή πραγματική αλήθεια γιά τήν έλληνική καταστροφή?».

Και τό άρθρο επισημαίνει:

«Στά τέλη του 2009, ή Εύρώπη και ό κόσμος ανέκάλυψαν ότι ή Ελλάς ήταν ένας άπατεώνας (a fraud and a deceiver), ή όποία ούδέποτε έπαυσε να παραποιή τις οικονομικές της επιδόσεις ώστε να καρποῦται τά όφέλη μιάς προνομιακής λέσχης, εις βάρος των εταίρων της και του εαυτά».

«Όμως πόσο ακριβές είναι τελικά αυτό; Λόγω της κλιμακουμένης τότε διεθνούς οικονομικής κρίσεως, ή πλειονότης των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων ήταν άνακριβείς στις έκτιμήσεις τους γιά τά έλλειμματά τους. Γιά παράδειγμα, στα σταθεροποιητικά τους προγράμματα στις άρχές του 2009, ή Βρεταννία είχε προβλέψει έλλειμμα 8,2% τό όποιο έφθασε τελικά στο 11,4%, ή Ολλανδία είχε προβλέψει πλεόνασμα 1,2% τό όποιο μετεστράφη σε έλλειμμα 5,4% και ή Πορτογαλία είχε προβλέψει έλλειμμα 3,9% τό όποιο άνήλθε τελικά σε 9,3%.

«Ακόμη, κατά τά έτη 2008-2009 τό έλλειμμα στην Ισπανία επεκτάθηκε σε 11,1% και στις Ηνωμένες Πολιτείες σε 12,9%. Τόν Άπρίλιο του 2010 ή Ιρλανδία πρόβλεπε έλλειμμα 11,6% γιά τό 2010 και τελικά έφθασε στο 32%. Ωστόσο, ήταν μόνο ή Ελλάς αυτή πού κατηγορήθηκε γιά παραποίηση στοιχείων και ως άναξιόπιστη. Και αυτό από τήν ίδια της τήν Κυβέρνηση!».

Αυτό γράφει τό άρθρο της έφημερίδος, γιά τήν άνωχολόγητη στάση της Κυβερνήσεως Παπανδρέου. Και συνεχίζει:

«Ταυτόχρονα, ή έλληνική κυβέρνηση σχεδόν μετέδιδε προς τις διεθνείς αγορές από τις όποιες έπρεπε να δανεισθώ, τήν ιδέα ότι ή Ελλάς ήταν μία χρεωκοπημένη χώρα με τεράστια συστημική διαφθορά, πελατειακό σύστημα, παρασιτική οικονομία, μεγάλη

άνισότητα και αυθαιρεσία, ακόμη και συγκρίνοντας τήν χώρα με τον βυθιζόμενο Τιτανικό, εξαπολύοντας έτσι τά επιτόκια δανεισμού (spreads) στα ύψη. Η έλληνική κυβέρνηση κατόρθωσε να μετατρέψη τό πρόβλημα του έλλείμματος, πού ήταν κοινό στα περισσότερα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, σε πρόβλημα δανεισμού, τό όποιο όδηγησε τήν Ελλάδα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο».

Και τό άρθρο της New Europe διερωτάται:

«Πρός τί ό αυτόδιασुरμός; Γιατί κατηγορήθηκε ή Ελλάς γιά παραποίηση στοιχείων, γιά διαφθορά και γιά όλα τά άλλα από τήν ίδια της τήν Κυβέρνηση; Γιατί φούσκωσε ή ίδια τό έλλειμμα στα τέλη του 2009;».

Δίδει δέ τήν εξής άπάντηση:

«Προδήλωσ διότι ή Κυβέρνησις Παπανδρέου, παρά τό γεγονός ότι είχε ενημερωθώ από Έλληνες και ξένους αξιωματούχους πριν από τις εκλογές γιά τήν πραγματική κατάσταση, δημιούργησε προσδοκίες και έδωσε ύποσχέσεις τις όποιες δέν μπορούσε να πραγματοποιήση».

Είναι μία από τις σπάνιες φορές πού ξένη έφημερίδα έχει καταλάβει πλήρως τί συνέβη στον τόπο μας κατά τήν κρίσιμη περίοδο του 2009. Η μεγαλύτερη μερίδα του διεθνούς Τύπου μās κατηγορεί βάσει των όσων έλεγε τότε ό ίδιος ό Πρωθυπουργός εις βάρος της χώρας. Λίγοι άντελήφθησαν ότι στην πραγματικότητα τά δημόσια οικονομικά μας δέν διέφεραν και τόσο από τά συμβαινόντα στα άλλα ευρωπαϊκά κράτη. Αλλά ότι ό κ. Παπανδρέου τά «φούσκωσε» σκόπιμα, επειδή ό ίδιος είχε εκτεθώ με τις δηλώσεις ότι «λεφτά υπάρχουν» και έπρεπε να καλύψη τά προεκλογικά ψεύδη.

Έτσι λοιπόν, άρχισε ή καταστροφή. Όταν ένας Πρωθυπουργός μιλά με τέτοιον τρόπο γιά τήν χώρα του, τήν διασύρη ως άναξιόπιστη και δίδει τήν έντύπωση στους δανειστές της ότι είναι κατ' ούσίαν πτωχευμένη, μοιραίως έπονται τά χειρότερα. Ο έφιάλτης τον όποιο έζησε και εξακολουθεί να ζή ό έλληνικός λαός κατά τήν τελευταία διετία είναι προϊόν των άπιστευτων χειρισμών της Κυβερνήσεως Παπανδρέου. Όπως αναφέρει τό άρθρο, μέσα σε δύο χρόνια ό Πρωθυπουργός κατέστρεψε μία χώρα. Και θά απαιτηθούν δεκαετίες γιά να επιστρέψουν οι Έλληνες εκεί πού ήταν.

Μερικά από τα αποτελέσματα που έφεραν στα δέκα χρόνια, είναι αυτά:

- Η χώρα είναι αποκλεισμένη από τις αγορές και δακτυλοδεικτούμενη,
- έχει χάσει το κύρος και την κυριαρχία της, προχώρησε σε αναδιάρθρωση του χρέους και ουσιαστικά έχει χρεοκοπήσει.
- Ο κυβερνητικός δανεισμός αυξήθηκε κατακόρυφα και το δημόσιο χρέος είναι μη βιώσιμο,
- οι δείκτες επιχειρηματικότητας και η αγορά κατέρρευσαν,
- το ΑΕΠ συρρικνώθηκε κατά 12% περίπου,
- η αξία της δημόσιας περιουσίας μειώθηκε δραματικά,
- δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις έκλεισαν,
- η ανεργία αυξήθηκε κατά 242% και για πρώτη φορά στην ιστορία, οι απασχολούμενοι είναι λιγότεροι από εκείνους που δεν έχουν κανένα εισόδημα.
- Η πλειοψηφία ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και καθημερινά, όλο και περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε τροφή και ιατρική περίθαλψη.
- Το κέντρο της Αθήνας μετατράπηκε σε γκέτο,
- σχολεία και νοσοκομεία κλείνουν,
- γονείς αναγκάζονται να αφήνουν τα παιδιά τους σε ιδρύματα επειδή δεν μπορούν να τα συντηρήσουν,
- μαθητές δεν έχουν σχολικά βιβλία και λιποθυμούν στα σχολεία από την ασιτία.
- Το ελληνικό ενεργειακό σύστημα κατάρρευσε, άρχισαν διακοπές ηλεκτροδότησης,
- ο τουρισμός που είναι η " βαριά βιομηχανία" της χώρας δέχτηκε μεγάλο πλήγμα
- και άλλα πολλά.
- Τέλος, λόγω της φτώχειας, των λαθρομεταναστών και της ελλιπέστατης υγειονομικής περίθαλψης επανεμφάνιστηκαν ξεχασμένες ασθένειες
- και οι μεγάλες πόλεις γέμισαν αστέγους.
- Η κοινωνία ζει υπό καθεστώς τρομοκρατίας,
- η αξιοπρέπεια των Ελλήνων έχει καταρρακωθεί και
- ο λαός υποφέρει από εθνική κατάθλιψη.

Και αυτή είναι μόνο η αρχή ...

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ:

Έως τώρα, κατά περίπτωση, πολλοί άνθρωποι επιβίωσαν είτε ζώντας από οικονομίες που ακόμα είχαν, είτε ξεπουλώντας περιουσιακά στοιχεία, είτε στηριζόμενοι από την οικογένεια τους, είτε χωρίς χρήματα με ανταλλαγή προϊόντων και υπηρεσιών, είτε λόγω της αλληλεγγύης, καθώς η κοινωνία ευαισθητοποιήθηκε και φρόντισε αμέσως τα αδύναμα μέλη της. Σε αυτό το πλαίσιο, συσσίτια, τράπεζες τροφίμων, κοινωνικά παντοπωλεία, ιατρεία και φαρμακεία στήθηκαν σε όλη τη χώρα και διένειμαν δωρεάν προϊόντα και παροχές σε όσους τα χρειάζονταν. Για να λειτουργήσουν όλα τα τελευταία αναφερόμενα, λήφθηκε πολλή βοήθεια και από το εξωτερικό. Από την Ομογένεια, από την Εκκλησία της Κύπρου και της Ρωσίας, από οργανώσεις όπως οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα και οι Γιατροί του Κόσμου κλπ. Έχοντας

υπόψη όμως ότι, οι δυσμενές συνεπείς στην οικονομία και στην κοινωνία αυξάνονται με την πάροδο του χρόνου λογαριθμικά, σύντομα, ούτε καν αυτό το ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΟ μοντέλο επιβίωσης δεν θα λειτουργεί πια.

Το καλοκαίρι του 2008, άρχισαν δημόσιες συζητήσεις περί οικονομικής κρίσης.

- Η τότε κυβέρνηση Καραμανλή έλεγε ότι τα αίτια οφείλοντο σε αλλοδαπούς παράγοντες.
- Ενώ ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κ. Παπανδρέου έλεγε ότι ήταν εσωτερική και οφείλετο στην κυβερνητική οικονομική πολιτική.

Σύντομα, ο δεύτερος, ζήτησε κιάλας πρόωρες εκλογές με αφορμή την οικονομία, ισχυριζόμενος ότι η κυβερνητική οικονομική πολιτική που βασιζόταν σε ιδιωτικοποιήσεις και μέτρα λιτότητας ήταν λανθασμένη και οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια την χώρα, σε ύφεση και στη κατάρρευση. Τελικά, το 2009 εκμεταλλεύτηκε την επικείμενη εκλογή Πρόεδρου της Δημοκρατίας, έριξε με πραξικοπηματικό τρόπο την κυβέρνηση και προκάλεσε τις πρόωρες εκλογές. Η Βουλή έκλεισε στις 2 Σεπτεμβρίου 2009, μόλις δυο χρόνια μετά την ανάδειξή της και οι εκλογές διεξάχθηκαν στις 4 Οκτωβρίου.

Η οικονομική κρίση παρέμεινε το κεντρικό θέμα και κατά την προεκλογική περίοδο και γι' αυτό, οι περισσότερες ομιλίες, δηλώσεις και δεσμεύσεις των υποψηφίων, αφορούσαν τις προτεινόμενες λύσεις εξόδου απ' αυτήν.

- Μέτρα συγκρατημένης λιτότητας έλεγε ο κ. Καραμανλής,
- Ανάπτυξη, κοινωνική δικαιοσύνη και βελτίωση της λειτουργίας του κράτους και των των θεσμών έλεγε ο κ. Παπανδρέου.

Κέρδισε ο δεύτερος.

Σύμφωνα με το πρόγραμμά του, η υλοποίηση της διακηρυττόμενης πολιτικής,

- βασιζόταν στην αξιοποίηση των αστείρευτων δυνατοτήτων της χώρας και του ανθρώπινου δυναμικού της
- θα εξασφάλιζε
  - την έξοδο από την οικονομική κρίση,
  - την μείωση του κυβερνητικού δανεισμού, τα
  - ην ευημερία και
  - την προστασία του κύρους και της αξιοπιστίας της χώρας στο εξωτερικό.

Δέσμευση του κυρίου Παπανδρέου :

- Η πιστή εφαρμογή της πολιτικής πλατφόρμας ασχέτως συνθηκών.
- Επανεκκίνηση της οικονομίας,
- δημιουργία νέου πλούτου,
- δίκαιη αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος και
- κανένα νέο φορολογικό βάρος στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα, για
  - να μην μειωθεί η αγοραστική της δύναμη,
  - να μη βαθύνει η ύφεση και
  - να μην επέλθει ο φαύλος κύκλος της κατάρρευσης.

Αυτή η δήλωση έγινε πολλές φορές όχι μόνο ως δέσμευση, αλλά και ως απάντηση στους πολιτικούς του αντιπάλους.

Εκείνη την περίοδο, όλα τα κράτη ταλαιπωρούνταν από την παγκόσμια οικονομική κρίση και, λίγο πολύ, η Ελλάδα είχε τα προβλήματα που οι περισσότερες χώρες είχαν. Έχοντας όμως υπόψη τα μοναδικά πλεονεκτήματα της χώρας, βάση απλής λογικής, η υλοποίηση της πολιτικής Παπανδρέου θα ήταν εύκολη υπόθεση και η Ελλάδα θα μπορούσε να βγει αμέσως από την κρίση εάν θα υπήρχε τέτοια βούληση.

Ποια είναι τα πλεονεκτήματα της Ελλάδας;

- το **μικρό συνολικό εξωτερικό χρέος της χώρας**, η στρατηγική γεωγραφική θέση και η τεράστια πολιτιστική κληρονομιά, η αξιοποίηση της οποίας, από μόνη της θα μπορούσε να λύσει τα όποια οικονομικά προβλήματα
- **σημαντικοί τομείς στην Οικονομία, όπως ποιοτικά γεωργικά προϊόντα, τουρισμός και ναυτιλία, οι οποίοι δεν έχουν ουσιαστικά το φόβο του μισθολογικού ανταγωνισμού** εκ μέρους των αναπτυσσόμενων χωρών (Κίνα, Ινδία, Ρωσία κλπ) όπως συμβαίνει με τις γερμανικές και άλλες βιομηχανίες
- το γεγονός ότι είναι **μία από τις ελάχιστες δυτικές χώρες, οι οποίες διαθέτουν ακόμα μεγάλη δημόσια περιουσία, ανεκμετάλλευτο πλούσιο υπέδαφος** και πολύ κερδοφόρες κοινωφελείς εταιρείες στην ιδιοκτησία του κράτους.

Για του λόγου το αληθές, μερικά ενδεικτικά στοιχεία:

- η Ελλάδα είναι επί δεκαετίες η πρώτη ναυτιλιακή δύναμη στον κόσμο και αποτελεί το 50% του ευρωπαϊκού εμπορικού στόλου (η έδρα των εφοπλιστικών εταιριών όμως βρίσκεται στην αλλοδαπή).
- το 2009, το συνολικό εξωτερικό χρέος συγκρινόμενο με το ΑΕΠ ήταν 167% και η Ελλάδα βρισκόταν πολύ πίσω στην παγκόσμια αλλά και στην Ευρωπαϊκή κατάταξη, όπου προηγούνταν η Ιρλανδία με περίπου 1000%, η Ολλανδία με περίπου 470%, η Βρετανία με 416% και η Πορτογαλία με 223%
- τα ανεκμετάλλευτα πλεονεκτήματα της χώρας όπως λχ. ο ορυκτός πλούτος, ήταν γνωστά στους πάντες,

καθώς από το 1981 όλοι ήξεραν ότι η Ελλάδα μπήκε στην τότε ΕΟΚ (των 9) με τρία πλεονεκτήματα (Γκαστόν Τορν, Πρόεδρος της ΕΟΚ το 1981):

- Την Εμπορική της Ναυτιλία,
- τον Ορυκτό της πλούτο και
- το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων.

Αμέσως μετά την νίκη του στις εκλογές, ο κ Παπανδρέου αγνόησε τα πάντα (τις δεσμεύσεις του, τα πλεονεκτήματα της χώρας, τα καθήκοντα του κλπ) και όπως αργότερα φάνηκε, έβαλε σε εφαρμογή ένα σχέδιο καταστροφής της χώρας, το οποίο στηρίχτηκε κυρίως σε ένα επαναλαμβανόμενο μοντέλο:

- **πλήγμα της αξιοπιστίας και του κύρους της χώρας,**
- **παράλυση του κράτους και**
- **εξοντωτικά μέτρα λιτότητας.**

Βάσει του μοντέλου αυτού και με τις ευλογίες του Πρόεδρου της Δημοκρατίας, ο κ Παπανδρέου και η κυβέρνησή του κατάφεραν να διαλύσουν την οικονομία, το κράτος δικαίου και τον κοινωνικό ιστό. Κατάφεραν δηλαδή να μας αποδείξουν εμπράκτως, ότι τα μέτρα λιτότητας οδηγούν όντως “στο φαύλο κύκλο της κατάρρευσης” και ότι προεκλογικά, ήξεραν πολύ καλά τι έλεγαν: μόνο η ανάπτυξη,

η κοινωνική δικαιοσύνη και η καλή λειτουργία των θεσμών λύνουν προβλήματα και φέρνουν την ευημερία.

Σε πολύ γενικές γραμμές, οι φάσεις του βασικού σχεδίου Παπανδρέου ήταν :

1. Κατάκτηση της εξουσίας
2. Δημιουργία των απαραίτητων συνθηκών για τη λήψη τεράστιων διακρατικών δανείων υψηλού κινδύνου
3. Εξασφάλιση των συνθηκών αδυναμίας πληρωμής των δανείων αυτών

Σήμερα, όλες οι φάσεις έχουν ολοκληρωθεί και η χώρα έχει παραδοθεί άνευ όρων στα χέρια των δανειστών, οι οποίοι ανέλαβαν την διοίκησή της και ξεκίνησαν έτσι ουσιαστικά την διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης των απαιτήσεων τους. Και επειδή όλα κρίνονται εκ του αποτελέσματος, η εξέλιξη αυτή δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας για την ύπαρξη του δόλου.

Πως υλοποιήθηκε το σχέδιο; Με δύο άξονες ενεργείας, ο ένας αφορούσε την καταστροφή της οικονομίας και ο άλλος την υπέρογκο χρέωση της χώρας.

Καταστροφή της οικονομίας

Μόλις ο κύριος Παπανδρέου ανέλαβε την εξουσία, αντί να ασκήσει τα αυτονόητα καθήκοντα του πρωθυπουργού, να υλοποιήσει τις προεκλογικές του δεσμεύσεις και να λύσει τα όποια προβλήματα αντιμετώπιζε η χώρα, όπως είχε υποχρέωση, ο κ Παπανδρέου έκανε τα εξής:

- τη πρώτη μέρα (5.10.2009), έδωσε εντολή στην Τράπεζα της Ελλάδας να επιμηκύνει τη χρονική περίοδο του διακανονισμού των συναλλαγών στα ελληνικά ομόλογα, δημιουργώντας έτσι μεγάλα περιθώρια υποτιμητικής κερδοσκοπίας και χειραγώγησης σε βάρος των ελληνικών ομολόγων (αλλαγή του T3 σε T10).
- την δέκατη μέρα δήλωσε στους Reuters ότι η χώρα έχει περιέλθει σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ότι η κατάσταση της οικονομίας είναι εκρηκτική και τα δημοσιονομικά βρίσκονται σε εκτροχιασμό.
- Ξεκίνησε μια πρωτοφανής και απίστευτη δυσφημιστική εκστρατεία, κατά την οποία δήλωνε προς πάσα κατεύθυνση και με κάθε ευκαιρία ότι, η Ελλάδα είναι μια χρεοκοπημένη, αναξιόπιστη και διεφθαρμένη χώρα, με διαλυμένους εισπρακτικούς μηχανισμούς και παρασιτική οικονομία.

Ταυτόχρονα,

- παρουσίασε τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας χειρότερη από ότι ήταν στην πραγματικότητα,
  - αναθεωρώντας μεταξύ άλλων το έλλειμμα του 2008 κατά 2 % και
  - αυξάνοντας με λογιστικές αλχημείες το έλλειμμα του 2009 τουλάχιστον κατά 3,7%, αναθεωρώντας το κίολας συνεχώς μέχρι που το έφτασε στο 13, 6% του ΑΕΠ. Αργότερα το πήγε στο 15,4%.
- άφησε για περίπου ένα χρόνο ακέφαλες τις περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμούς ενώ στη συνέχεια, έκανε τον ένα κυβερνητικό ανασχηματισμό μετά τον άλλο, ιδρύοντας και καταργώντας υπουργεία σε κάθε ανασχηματισμό. Το υπουργείο ναυτιλίας ήταν εκείνο που δέχτηκε το

μεγαλύτερο πλήγμα.

- αύξησε επανειλημμένα την άμεση και έμμεση φορολογία και προχώρησε σε οριζόντιες μειώσεις μισθών και συντάξεων, πλήττοντας έτσι βάνουσα τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα.

Κάποια στιγμή, πολύς κόσμος άρχισε να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και να μην έχει πια καμία φοροδοτική ικανότητα. Παραταύτα όμως, η πολιτική Παπανδρέου δεν άλλαξε: καινούργιες αυξήσεις φόρων και τελών και ταυτόχρονες μειώσεις μισθών και συντάξεων, επιβλήθηκαν ξανά και ξανά. Αποτέλεσμα; Το αυτονόητο. Η κοινωνία εξαθλιωνόταν χωρίς όμως το κράτος να εισπράξει περισσότερα χρήματα. Κάθε άλλο μάλιστα. Μετά την κάθε επιδρομή, όλο και περισσότερες επιχειρήσεις έκλειναν και οι φορολογούμενοι λιγόστευαν. Απτόητη όμως η κυβέρνηση. Φόρους και περικοπές.

- προχώρησε σε στάση πληρωμών προς το εσωτερικό και αποδυνάμωσε έτσι περαιτέρω τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δηλαδή την ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας,
- συρρίκνωσε τις δημόσιες επενδύσεις χωρίς όμως να μείψει τη σπάταλη και δεν έκανε καμία μεταρρύθμιση.

Υπέρογκος χρέωση της χώρας

1. Τον Απρίλιο του 2010, αφού πρώτα με τη δυσφημιστική εκστρατεία και τις υπόλοιπες κινήσεις του ανέβασε τα επιτόκια δανεισμού της Ελλάδας και το έλλειμμα,
  - χωρίς να υπάρχει ανάγκη,
  - χωρίς να εξετάσει άλλο ενδεχόμενο,
  - χωρίς να πάρει τα δάνεια που προσέφεραν οι αγορές χωρίς εγγυήσεις και με χαμηλό επιτόκιο και
  - αρνούμενος χαμηλότοκα δάνεια τα οποία προσέφεραν η Κίνα και η Ρωσία, επικαλέστηκε αδυναμία δανεισμού και άμεσο κίνδυνο “χρεοκοπίας” της χώρας.

Κατόπιν τούτου και **για να λύσει το πλασματικό πρόβλημα**, προσέφυγε αυτοβούλως στη τρόικα (ΕΕ, ΚΤΕ και ΔΝΤ), από την οποία ζήτησε ένα υψηλότοκο δάνειο 110 δις ευρώ. Λίγους μήνες αργότερα, ζήτησε και άλλα 130 δις. **Αυτό, ούτε λίγο ούτε πολύ, σημαίνει ότι σε λιγότερο από ένα χρόνο πρωθυπουργίας, ζήτησε περισσότερα χρήματα από όσα είχε δανειστεί η Ελλάδα σε 35 χρόνια!**

- Τα πρώτα 110 δις ζητήθηκαν με αντάλλαγμα την ασυλία της χώρας και της περιουσίας της, υπάρχουσα και μελλοντική,
- ενώ τα υπόλοιπα 130 δις με αντάλλαγμα την διοίκησή της από τους δανειστές και προτεραιότητα την πληρωμή των δανείων αντί μισθών, συντάξεων και λοιπών κοινωνικών δαπανών.

Με αυτό το δάνειο μαμούθ, το οποίο η Ελλάδα δεν χρειαζόταν, βρέθηκε δεμένη χειροπόδαρα, έχασε την ασυλία και την εθνική κυριαρχία της και τώρα χάνει τη δημόσια περιουσία και τα πλούτη της.

2. Τέλος, για να είναι εφικτή η εφαρμογή και η ολοκλήρωση του προαναφερόμενου σχεδίου και για να μην γίνουν αντιληπτά τα εγκλήματά του,

περιέλαβε στο βασικό μοντέλο, το δόγμα του σοκ και όλες τις άλλες τεχνικές χειραγώγησης των μαζών και ψυχολογικού πολέμου, που αποσκοπούν και μπορούν να εξασφαλίζουν τον εξαναγκασμό της κοινωνίας να δεχτεί αλλαγές, οι οποίες υπό φυσιολογικές συνθήκες, θα φάνταζαν αδιανόητες. Ενδεικτικά, μερικά από τα “όπλα” που χρησιμοποίησε ήταν:

- οι απειλές, οι εκβιασμοί και τα ψευτοδιλήμματα. Τα συχνότερα αφορούσαν την χρεοκοπία και την παραμονή της χώρας στην ΕΕ και στο ευρώ.
- η αποποίηση ευθυνών, τεχνική μέσω της οποίας προσπαθούσε συνεχώς να μεταθέσει τις αποκλειστικά δικές του ευθύνες σε άλλους. Πιο συγκεκριμένα και κατά περίπτωση, υπέδειξε ως “ενόχους”,
  - τη προηγούμενη κυβέρνηση,
  - τους πολίτες που είναι διεφθαρμένοι και φοροφυγάδες (κλέφτες και απατεώνες δηλαδή),
  - τις αγορές που δεν του έδωσαν πίστωση χρόνου για να αναστηλώσει την οικονομία (!),
  - την ΕΕ η οποία δε χειρίστηκε σωστά την ελληνική κρίση (!),
  - τους ξένους ηγέτες και προπαντός τη τρόικα, σαν να ήταν αυτή που τον υποχρέωσε να δανειστεί αλόγιστα και άσκοπα και μάλιστα από αυτήν.

Με τους ισχυρισμούς αυτούς όμως, κατάφερε και να σπείρει διχόνοια στην κοινωνία, να βλάψει την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό και να ζημιώσει σε μεγάλο βαθμό τις σχέσεις μας με άλλους λαούς.

- η «χρεο-τρομοκρατία» αφενός για να εξασφαλίσει τη συναίνεση του κόσμου, κάνοντάς τον να αναπτύξει την ψυχολογία του «συνενόχου» και του «συνυπεύθυνου» για τα χρέη που άλλοι δημιούργησαν, αλλά που εκείνος (ο “ διεφθαρμένος Έλληνας”, το “παράσιτο”, και ο “φοροφυγάς”) έπρεπε να πληρώνει και αφετέρου για να αφοπλίσει τις λαϊκές αντιστάσεις απέναντι στην εφαρμογή της προαποφασισμένης καταστροφικής πολιτικής.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

JULY 14, 2016 @ 09:15

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ [View this document on Scribd](#)

Από την καταγγελία του **Κου Θεοδωρίδη Παναγιωτη** στον Άρειο Πάγο στις 9-2-2012 σχετικά με :

- **A) για το αυταπόδεικτο ψέμα**, του τότε πρωθυπουργού Γεωργίου Α. Παπανδρέου
- **B) για τον οργανισμό διαχείρισης δημοσίου χρέους**
- **Γ) την μεταφορά 233 δις από το κράτος σε ιδιώτες (τράπεζες) και την απαίτηση να τα πληρώσει ο λαός εμφανίζοντας τα σαν κρατικό χρέος.**

Όσον αφορά τα μη πολιτικά πρόσωπα όπως προσωπικό

- Του Ο.Δ.ΔΗ.Χ.
- των Δ.Σ. των τραπεζών
- της ΕΛΣΤΑΤ
- κλπ.

των περιπτώσεων Β και Γ αρμόδια είναι τα κοινά δικαστήρια (βλέπε σχετικώς ως νομολογία το βούλευμα του Ειδικού Δικαστικού Συμβουλίου του Ειδικού Δικαστηρίου Άρθρου 86 παρ 4 του Συντάγματος με αριθμ 1/8-2-20011 πρακτικά της βουλής ΙΓ περιόδου / συνοδος Β Συνεδρίασις Τριτη 8 φεβ 2011 σελίδες 4899 – 4929 στην υπόθεση Βατοπεδίου, που έλυσε το νομικό ζήτημα οριστικά).

A) ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΜΕ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

Ο Γ. Παπανδρέου ανέλαβε την πρωθυπουργία της χώρας στις 4/10/2009 .

- Εως τις 20/10/2009 δανειστήκαμε με ομόλογα έντοκα 3,100 και 4,230 δις και με επιτόκια από 0,35 % - 0.91% !!!.
- Τον Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2009 δεν δανειστήκαμε τίποτα. (Δεν χρειαζόταν το κράτος ρευστό, τα έσοδα κάλυπταν τα έξοδα) .
- Από 12/1/2010 έως 20-1-2010 δανειστηκαμε 4,941 δις συνολικά, με επιτόκια από 1,38 % έως 2,20 %.
- Από τις 12/1/2010 έως και 13/4/2010, με άλλα ομόλογα και έντοκα συνολικά **ζητήσαμε από τις αγορές 16,4 δις και αυτές μας προσέφεραν 55,28 δις !!!**

Το σημαντικότερο είναι ότι οι αγορές μας δάνειζαν χωρίς εγγυήσεις! Βλέπουμε λοιπόν ότι κανένα οικονομικό πρόβλημα δεν είχε η χώρα και οι αγορές περίμεναν πότε θα ζητήσουμε χρήματα για να τρέξουν να μας δανείσουν χωρίς εγγυήσεις και με πολύ χαμηλότερο επιτόκιο από ότι δάνειζαν σε άλλες χώρες.

Ενδιάμεσα στα ανωτέρω γεγονότα, τα μόνα γεγονότα που μεσολάβησαν, ήταν οι συνεχείς δηλώσεις του Γ. Παπανδρέου και των συνεργατών του, όπου τα ανωτέρω άσπρα, τα παρουσίαζαν γκρίζα στην αρχή και μέρα με την μέρα, όχι μόνο τα έκαναν μαύρα, αλλά τα μετέτρεψαν σε Τιτανικό! (Γ. Παπακωνσταντίνου 14/2/2010)

Όταν λοιπόν οι < αγορές > αρχίζουν να ακούνε από τον εκπρόσωπο του καλύτερου

και περισσότερο φερέγγυου πελάτη τους, (όχι μία φορά, αλλά συνεχώς - επίμονα), να λέει ότι έχει πρόβλημα το οποίο μεγαλώνει και σε διάστημα λίγων μηνών παρουσιάζει την χώρα ότι βυθίζεται σαν τον Τιτανικό, κατ' αρχάς **οι αγορές χειραγωγήθηκαν πονηρά με τις δηλώσεις αυτές** και αύξησαν σταδιακά τα επιτόκια δανεισμού και μείωσαν τα ποσά που μας δάνειζαν.

Όμως ποτέ μέχρι και σήμερα, όσες φορές βγήκαμε να ζητήσουμε χρήματα, δεν άφησαν ακάλυπτη πλήρως την ζήτηση χρήματος από εμάς. **Άρα διαχειριστικώς δεν έπρεπε να δημιουργηθεί δεσμευτικός δανεισμός από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης και το ΔΝΤ, διότι έτσι δημιούργησε ζημιά από τα υψηλά επιτόκια των δανειακών συμβάσεων. Τελικώς στην κατάσταση δεσμευτικού δανεισμού οδηγήθηκε το Ελληνικό Κράτος με την παραπάνω δόλια μέθοδο – δηλώσεων χειραγώγησης των αγορών διεθνώς σε βάρος της Ελλάδος.**

Διαχειριστικώς σύμφωνα με το άρθρο 123 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η κυβέρνηση μπορούσε να δώσει εγγυήσεις στις κρατικές τράπεζες Αγροτική και Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για να δανειστούν από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όπως έκανε με τις ιδιωτικές (Ν 3723/2008), και μετά να πάρει τα μετρητά από αυτές με επιτόκιο έως 1% καλύπτοντας κάθε κρατική ανάγκη σε ρευστότητα, και αργότερα με τα χρήματα αυτά να αγοραστούν στην δευτερογενή αγορά τα Ελληνικά ομόλογα σε χαμηλότερη τιμή ανάλογα με την διεθνή προσφορά, όπως και έγινε. Εδώ λοιπόν βλέπουμε ότι **ο πραγματικός λόγος της ιδιωτικοποίησης των κρατικών τραπεζών της Αγροτικής Τράπεζας και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, ήταν να αποκλείσουν την δυνατότητα από το κράτος να δανείζεται φτηνά μέσω των δυο αυτών κρατικών τραπεζών και όχι η << εξυγίανση >> τους.**

Συνεπώς οι παραπάνω επιζήμιες τακτικές απετέλεσαν εν γνώσει τους μέθοδο επέλευσης διαχειριστικής ζημιάς του κράτους από τον επιβαρυντικό δανεισμό μέσω του ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης και του Δ.Ν.Τ. **Για την ζημιά αυτήν**

- **λόγω του δανεισμού με υψηλά επιτόκια από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης και το Δ.Ν.Τ., έναντι δανεισμού από τις αγορές** αλλά και διαμέσου της Αγροτικής και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου
- σε συνδυασμό με την πονηρή χειραγώγηση των αγορών με ψεύτικες κρατικές δηλώσεις ότι οι αγορές δεν μας δανείζουν, ενώ μας δάνειζαν με χαμηλότερο επιτόκιο όπως αναφέρουμε παρακάτω προς όφελος του Ελληνικού Δημοσίου

υπάρχει διαχειριστική απιστία σε βάρος του κράτους (άρθρο 390 ΠΚ).

B) ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

Στις 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010 **είδαμε και ακούσαμε** τον πρωθυπουργό ..... ΜΑΣ από το Καστελόριζο να μας λέει ότι επειδή η χώρα έχει οικονομικό πρόβλημα και παρά την συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι αγορές δεν ανταποκρίθηκαν στην δανειοδότηση της χώρας μας και κινδύνευε να χαθεί η προσπάθεια που καταβάλλουμε όλοι οι Έλληνες, από τα ακόμη μεγαλύτερα επιτόκια δανεισμού και ακόμα χειρότερα από την δυσκολία δανεισμού, ότι είναι

ανάγκη, ανάγκη Εθνική και επιτακτική να ζητήσουμε επισήμως από τους εταίρους μας την ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης !!! (δηλαδή δανεισμό με υψηλότερα επιτόκια από εκείνα των αγορών)

Είχε δε ξεκινήσει το διάγγελμα του λέγοντας ότι..... την προηγούμενη ημέρα είχαν ανακοινωθεί τα στοιχεία για το πραγματικό μέγεθος του ελλείμματος του 2009. Και αυτά τα στοιχεία του ελλείμματος έδειχναν σε όλους μας τα ακατανόητα λάθη, τις παραλήψεις, τις εγκληματικές επιλογές και την καταιγίδα των προβλημάτων που είχε κληροδοτήσει η προηγούμενη κυβέρνηση. (ΝΔ) Τα λόγια αυτά του πρωθυπουργού προέτρεψαν να δούμε τα στοιχεία του ελλείμματος και πως είχε εγκληματήσει η προηγούμενη κυβέρνηση κατά του Ελληνικού Λαού. Και είδαμε ότι τα αρμόδια μέλη της κυβέρνησης Παπανδρέου παραποίησαν τα πραγματικά στοιχεία για να φουσκώσουν το έλλειμμα, **όπως αναφέρει η ALPHA BANK στο εβδομαδιαίο δελτίο της 31/5/2012**, προσθέτοντας τις δαπάνες 17 ΔΕΚΟ, που με τη στατιστική μεθοδολογία δεν έπρεπε να μπούνε, χωρίς να προσθέσει όμως τα έσοδα αυτών των ΔΕΚΟ, αλλά πρόσθεσαν και άλλες δαπάνες που θα γίνουν έως το 2024 !!! Φυσικά **είχε προηγηθεί η καταγγελία της κας Γεωργαντά της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΛΣΤΑΤ) για την παραποίηση των στοιχείων, όπου όπως αποδεικνύει στην έκθεση της το πραγματικό έλλειμμα για το 2009 ήταν 3,9%**, ένα από τα χαμηλότερα της Ευρώπης. Συνεπώς μέσα στην ανωτέρω μεθόδευση υφίστανται συμπλέουσες εγκληματικές ενέργειες και μη πολιτικών προσώπων στο φούσκωμα του ελλείμματος με δημόσια έγγραφα. (ψευδείς βεβαιώσεις των υπαλλήλων). Ξεκινήσαμε λοιπόν να δούμε πως και σε ποιο μέγεθος, δεν ανταποκρίθηκαν οι αγορές στις αιτήσεις δανεισμού της χώρας μας.

Και τότε είδαμε τα κάτωθι στοιχεία στα επίσημα κρατικά έγγραφα :

A) Από 4 Οκτωβρίου 2009 που πήρε την κυβέρνηση δανειστήκαμε με ομόλογα και έντοκα συνολικά 3.100.423.000 ευρώ (3,1 δις) με χαμηλά επιτόκια από τις διεθνείς αγορές, αναλυτικά ως εξής :

- 13-10-2009 ζήτηση 0,8 δις προσφορά 4,795 δις (αναλογία ζητήσεως προς προσφορά : 1/5,99) **επιτ. 0,59%**
- 13-10-2009 ζήτηση 95.000 με **επιτόκιο 0,59 %**
- 13-10-2009 ζήτηση 215.000 με **επιτόκιο 0,91 %**
- 13-10-2009 ζήτηση 0,8 δις προσφορά 3,550 δις (αναλογία ζητήσεως προς προσφορά : 1/4,44) **επιτ. 0,91%**
- 20-10-2009 ζήτηση 113.000 με **επιτόκιο 0,35%**
- 20-10-2009 ζήτηση 1,5 δις προσφορά 7,040 δις (αναλογία ζητήσεως προς προσφορά : 1/4,69) **επιτ. 0,35%**

Δανειζόμασταν με επιτόκια 0,35 % 0,59% και 0,91% !!!!!!!!!!!

B) Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2009 δεν δανειστήκαμε με έντοκα και ομόλογα διότι δεν χρειαζόταν μετρητά το κράτος, τα έσοδα κάλυψαν τα έξοδα. (δεν εκδόθηκαν ομόλογα-έντοκα)

Γ) Από τις 12 Ιανουαρίου του 2010 ζητήσαμε με τις κάτωθι δημοπρασίες ομολόγων και εντόκων γραμματίων συνολικά 16,400 δις και 4,941 δις και αναλυτικά τα αποτελέσματα δανεισμού της χώρας από τους δανειστές είναι τα εξής :

- ο 12-01-2010 ζήτηση 0,357 δισεκατομμύρια με **Επιτόκιο 1,38 %**
- ο 12-01-2010 ζήτηση 3,032 δισεκατομμύρια με **επιτόκιο 2,20 %**
- ο 19-01-2010 ζήτηση 1,552 δισεκατομμύρια με **επιτόκιο 1,67 %**

καλυφθείσες πλήρως **.4,941 δισεκατομμύρια ευρώ σύνολο**

Επίσης με τις 6 δημοπρασίες ομολόγων – εντόκων γραμματίων στις

1) 12/1/2010 ζητήσαμε	0,8 δις οι αγορές πρόσφεραν	2,442 δις
2) 12/1/2010 ζητήσαμε	0,8 δις οι αγορές προσέφεραν	3,894 δις
3) 19/1/2010 ζητήσαμε	1,2 δις οι αγορές πρόσφεραν	3,870 δις
4) 2/2/2010 ζητήσαμε	8,0 δις οι αγορές πρόσφεραν	25,000 δις
5) 11/3/2010 ζητήσαμε	5,0 δις οι αγορές πρόσφεραν	16,145 δις
6) 13/4/2010 ζητήσαμε	0,6 δις οι αγορές πρόσφεραν	3,925 δις
	16,4 δις	55,276 δις

Δηλαδή στο τρίμηνο, από 12 Ιανουαρίου 2010 έως 13 Απριλίου 2010,

10 μέρες πριν βγει στο Καστελόριζο

ο διαχειριστής της κρατικής εξουσίας Πρωθυπουργός, συνολικά ζήτησαμε 16,404 δις και η διεθνής αγορά μας υπέρ προσέφερε 55,280 δις. (38,88 δις επί πλέον) Με την επιπλέον ρευστότητα αυτή το Ελληνικό Κράτος μπορούσε αφ ενός να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε έκτακτη ανάγκη ρευστότητας θα επέφερε μελλοντικό γεγονός, αλλά και αφ ετέρου να αγοράσει από την δευτερογενή αγορά ομολόγων διεθνώς τα ίδια Ελληνικά ομόλογα σε περίπτωση που έπεφταν οι τιμές τους, όπως και έγινε εξαιτίας των δια των ανησυχητικών δηλώσεων των διαχειριστών της εξουσίας χειραγώγησης της αγοράς δανεισμού.

αναλογία ζήτησεως προς προσφορά : 1/3

Αυτό και μόνο που είπε, ότι δεν μας δανείζουν οι αγορές, την στιγμή που ήξερε ότι είχε

ζητήσει 16,404 δις

και είχαν

προσφέρει 55,276 δις,

αποδεικνύει ότι εις γνώσιν του έλεγε ψέματα

και αποδεικνύει επίσης την διαχειριστική μεθόδευση για εξοντωτική χρέωση του Ελληνικού κράτους με χειρότερες συνθήκες δανεισμού από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης και το Δ.Ν.Τ. και την δημιουργία ζημιάς δισεκατομμυρίων ευρώ στο Ελληνικό κράτος, στα ασφαλιστικά ταμεία, στους ιδιώτες, στις τράπεζες κλπ. Δεν είναι όμως μόνο αυτό.

Τα ανωτέρω ομόλογα όμως είχαν το χαρακτηριστικό ότι

Τα παίρναμε χωρίς εγγυήσεις.

Δηλαδή αν δεν τα πληρώναμε την στιγμή της λήξης αυτός που τα κατείχε το μόνο που θα μπορούσε να κάνει ήταν να πάει στα Ελληνικά δικαστήρια και αν δικαιωνόταν αυτό θα γινόταν μετά από 8-10 χρόνια.

Με την υπογραφή του μνημονίου όμως έχουμε οικονομική ζημιά της χώρας και :

- ο α) παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας
- ο β) παραχώρηση του δικαιώματος της ασυλίας για κάθε περιουσιακό στοιχείο της χώρας και την άμεση κατάσχεση του!

Αυταπόδεικτο λοιπόν είναι το ψεύδος του Γεωργίου Α. Παπανδρέου, πρωθυπουργού της χώρας στις 23/4/2010 στο διάγγελμα του από το Καστελόριζο, βάσει των αναγραφομένων στα ανωτέρω επίσημα κρατικά έγγραφα. Ο πρωθυπουργός δεν έχει κανένα ελαφρυντικό για να κάνει λάθος δήλωση, διότι δεν είναι αυτός που κάθε μέρα βγαίνει και δηλώνει διάφορα στις πρωινές εκπομπές των ΜΜΕ. Επί πλέον τούτου :

είχε γνώση ότι οι αγορές μας δάνειζαν με χαμηλότερο επιτόκιο από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης και το Δ.Ν.Τ.

Είναι ο πρωθυπουργός και όταν αποφασίζει με ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ να δηλώσει κάτι, δεν υπάρχει περίπτωση να μην ξέρει τα πάντα για αυτό .

Γιατί λοιπόν έκανε αυτήν την δήλωση ;

Διότι, οι πράξεις και τα λόγια του αποδεικνύουν σύμφωνα με το άρθρο 134 παράγραφος 2 εδάφιο α του ποινικού κώδικα, με σφετερισμό της ιδιότητας του ως οργάνου του Κράτους την οποίαν απέκτησε στις εκλογές της 4/10/2009 προσπάθησε να καταλύσει η να αλλοιώσει η να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς η προσκαίρως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στην λαϊκή κυριαρχία τις θεμελιώδεις αρχές και τους θεσμούς του πολιτεύματος αυτού. (άρθρο 134α περ. στ και η ΠΚ δεσμεύει την εκτελεστική εξουσία με το Σύνταγμα και τους νόμους και προστατεύει τα ατομικά δικαιώματα που προβλέπει το Σύνταγμα). Με την ιδιότητα και το κύρος της θέσης του πρωθυπουργού παραπλάνησε τον λαό παρουσιάζοντας διαφορετική την πραγματική κατάσταση της Ελληνικής οικονομίας από αυτήν που ήταν πραγματικά με σκοπό να πάρει μέτρα τα οποία θα οδηγούσαν στην πτωχοποίηση του λαού, την χρέωση του κράτους με επαχθή και επονείδιστα δάνεια τα οποία δεν χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες του κράτους αλλά χαρίστηκαν σε συγκεκριμένα συμφέροντα (άτομα και εταιρείες) με σκοπό να μεταβιβαστεί η κρατική περιουσία αλλά και η ιδιωτική σε ξένους τοκογλύφους .

Οι πράξεις και δηλώσεις του από την 5/10/2009 που ανέλαβε την πρωθυπουργία της χώρας < ομολογούν > ότι είχε ΔΟΛΟ και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 135 §§ 1-4 ΠΚ , επειδή

- Είχε σκοπό να βάλει την χώρα στο Δ.Ν.Τ. (Ο Στρος Καν παραδέχτηκε στην Γαλλική τηλεόραση ότι από τον Νοέμβριο 2009 ο Γ. Παπανδρέου συζητούσε μαζί του για την είσοδο της χώρας στο Δ.Ν.Τ. και το έκρυβε από τον Λαό . Η είσοδος στο Δ.Ν.Τ. δεν χρειαζόταν να γίνει, με βάση τα ανωτέρω πραγματικά οικονομικά στοιχεία που έδειχναν τότε τα κρατικά έγγραφα . Οι επιπτώσεις από την υπαγωγή μιας χώρας στο ΔΝΤ είναι η οικονομική εξαθλίωση, η υποδούλωση και το ξεπούλημα κάθε περιουσιακού στοιχείου που έχει η χώρα, όπως ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου είχε ομολογήσει ότι έγινε αυτό σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις κρατών που μπήκαν στο Δ.Ν.Τ. Έτσι το ότι γνώριζε το αποτέλεσμα αυτής του της ενέργειας και την πραγματοποίησε φανερώνει ότι ενήργησε με δόλο και θράσος και αυτό είχε στόχο να κάνει .
- Με δηλώσεις προεκλογικά για τα μέτρα που πήρε μετεκλογικά, είχε δηλώσει τι αποτέλεσμα θα είχαν αν τα έπαιρνε και παρά τούτα τα

πήρε. Εν τω μεταξύ ομολόγησε ότι σκοπός του ήταν να οδηγήσει την χώρα σε ζημιά οικονομική και τους πολίτες της σε εξαθλίωση (παραβίαση συνταγματικών ατομικών δικαιωμάτων), που θα έφερναν αυτά τα μέτρα αποδεικνύοντας τον δόλο και τον σκοπό του στις ενέργειες του.

- Έκαναν δηλώσεις ο ίδιος οι υπουργοί και τα στελέχη του κόμματος του συνεχώς για να πάει το επιτόκιο των διεθνών αγορών από 0,35% που δανειζόμασταν στο 6,5% , να μας βάλει στο Δ.Ν.Τ. , να υπογράψουμε τα μνημόνια, την παραχώρηση της Εθνικής Κυριαρχίας και όλης της κρατικής και ιδιωτικής περιουσίας οδηγώντας τον κόσμο στην χρεωκοπία. (η διαφορά των επιτοκίων αποκαλύπτει και την στοχευμένη ζημιά του Ελληνικού Κράτους και τους συμμετέχοντες στην μεθοδευμένη οικονομική ζημιά του κράτους).

16/10/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

Προγραμματικές δηλώσεις : Η κατάσταση της οικονομίας εκρηκτική, έξω έχει πέσει ο προϋπολογισμός, μεγάλα κρυφά χρέη και δαπάνες, διπλάσιο έλλειμμα από ότι λέει η απελθούσα κυβέρνηση και τοσπουδαιότερο ότι η κρίση ηθικής και αξιών έχει απαξιώσει τα πάντα **Πραγματικό γεγονός από 13-20 Οκτωβρίου 2009 είναι ότι με 6 δημοπρασίες ομολόγων και εντόκων γραμματίων δανειστήκαμε συνολικά ποσόν 3,100,491 δις ευρώ με επιτόκια 0.35 % έως 0,91 % !!!**

05/11/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Στο Υπουργικό Συμβούλιο είπε να σώσουμε την οικονομία από την **χρεωκοπία !**

11/11/2009 ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. Στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής είπε το έλλειμμα είναι στο 12,7% !

13/11/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Η Ελληνική οικονομία σε οριακό σημείο , κατασπατάληση δημοσίου χρήματος, διαφθορά, αδιαφάνεια, χαριστικές ρυθμίσεις σε ισχυρούς, φοροδιαφυγή κλπ

18/11/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Υπουργικό Συμβούλιο , οικονομία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης , διαφθορά , σπατάλη κλπ

20/11/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Η χώρα στην εντατική , αδιαφάνεια διαφθορά αδικία κλπ

28/11/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Κυβέρνηση υπό ομηρία και σκηνικό Ιμίων στην οικονομία

30/11/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο, Συνέδριο : Βρισκόμαστε σε μια πρωτοφανή κατάσταση εκτάκτου ανάγκης κλπ

03/12/2009 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο CNN . Δεν θα πάμε σε στάση πληρωμών, είμαστε στο επίκεντρο κατηγοριών για την φερεγγυότητα μας, το έλλειμμα θα πάει στο 12,7%, η οικονομία στην χειρότερη ύφεση των

τελευταίων 16 ετών κλπ Έχουμε εκτεταμένη φοροδιαφυγή, σπατάλη, διαφθορά.

- 09/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Υπουργικό Συμβούλιο . Η πατρίδα μας βρίσκεται στην εντατική, έχει τεράστιο βάρος αναξιοπιστίας. Ανοίγουμε μέτωπα με την αδιαφάνεια, την διαφθορά, τα παρασιτικά συμφέροντα, την ανομία, και την αδικία. Πολιτικές αδιαφάνειας, κομματισμού, κατασπατάλησης δημοσίων πόρων, λεηλασία δημόσιου πλούτου και πρωτοφανή δύσκολη θέση. **Το δημοσιονομικό αδιέξοδο της χώρας απειλεί την εθνική μας κυριαρχία για πρώτη φορά από το 1974.**
- 10/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Προεδρικό Μέγαρο . Είμαστε σε κρίσιμη φάση, παρατεταμένη κατάσταση διαφθοράς, ανομίας , έλλειψη διαφάνειας πελατειακή πρακτική, σπατάλη πόρων εισφοροδιαφυγή φοροδιαφυγή κλπ.
- 10/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Σύνοδος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Να καταπολεμήσει τα χρόνια προβλήματα την διαφθορά τις πελατειακές σχέσεις και με έναν προϋπολογισμό που θα μειώσει το έλλειμμα.
- 11/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Σύνοδος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, συνέντευξη : τεράστιο έλλειμμα, τεράστιο χρέος, έλλειψη ανταγωνιστικότητας, τεράστια διαφθορά στα νοσοκομεία, έλλειμμα αξιοπιστίας. Έχουμε συστημική διαφθορά, πελατειακή πολιτική, παρασιτική οικονομία, σπατάλη δημοσίου χρήματος, ανομία, εισφοροδιαφυγή, αυθαιρεσία, φοροδιαφυγή. Λέει ότι δεν έχουμε πετρέλαιο και ότι έχει επαφή με τον Στρός Καν. Το συνταξιοδοτικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο.
- 11/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο CNBC . Το βασικό πρόβλημα της Ελλάδος είναι ότι υπάρχει διαφθορά. Έχουμε πελατειακό τρόπο κατανομής πόρων τεράστιο κύμα φοροδιαφυγής .
- 15/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Προεδρικό Μέγαρο. Θέλουμε να δώσουμε νέα αξιοπιστία κτυπώντας την διαφθορά και αδιαφάνεια. Να κτυπήσουμε τη ανομία και διαφθορά γιατί ισχύει ο νόμος των ισχυρών κλπ
- 17/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο BLOOMBERG TV. Έλλειμμα αξιοπιστίας, αντιμετώπιση διαφθοράς, πελατοκεντρική πολιτικής, εξαγοράς πολιτικής εύνοιας, φοροδιαφυγή κλπ
- 31/12/2009** ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Μήνυμα για νέο έτος. Το 2009 αφήνει την πατρίδα μας σε μια πολύ δύσκολη και κρίσιμη στιγμή. Ζήσαμε την απαξίωση θεσμών παραγωγικού ιστού, κοινωνικού κράτους κλπ

10/01/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Υπουργικό Συμβούλιο.
Μια χώρα σεπολύπλευρη κρίση. Το χρέος η έλλειψη ανταγωνιστικότητας το έλλειμμα στον προϋπολογισμό η απαξίωση του κοινωνικού κράτους η σπατάλη η διαφθορά η ανομία εμποδίζει τον σωστό προγραμματισμό.

Μετά από όλες τις ανωτέρω αναφορές του, το ότι ζήτησε την ίδια στιγμή από τα ΜΜΕ να συμβάλουν στην θετική εικόνα της πατρίδος μας στο εξωτερικό ο κάθε ένας μπορεί να το εκλάβει όπως νομίζει.

Όλες οι ανωτέρω έντονα υποκριτικές δηλώσεις από 21/10/2009 έως 12/1/2010 έγιναν χωρίς να ζητήσουμε δανεισμό μέσω ομολόγων και εντόκων γραμματίων διότι το κράτος δεν χρειαζόταν μετρητά

αφού τα έσοδα ήταν περισσότερα από τις δαπάνες !!!

ΣΥΝΕΠΩΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΚΟΠΕΥΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΥΠΟΣΤΕΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑ ΖΗΜΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΔΑΝΙΟΔΟΤΗΘΕΙ ΜΕ ΧΑΜΗΛΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ.

13/01/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Η εικόνα μετά τις εκλογές ξεπερνά κάθεφαντασία. Με χρέος και έλλειμμα χωρίς προηγούμενο, έλλειψη ανταγωνιστικότητας, σπατάλη διαφθορά, έλλειμμα αξιοπιστίας κλπ

Δανειστήκαμε από 12/1/2010 έως 19/1/201 με ομόλογα και έντοκα ΠΟΣΟΝ 4,941 εκατομμύρια με επιτόκια 1,38 % έως 2,20 % και για το ίδιο διάστημα ακόμα 2,8 δις και για αυτά οι αγορές προσέφεραν για να τα πάρουν 10,206 δις ευρώ !!! Αποτέλεσμα των συστηματικών απαξιωτικών δηλώσεων αυτών το επιτόκιο από 0,91% που ήταν το ανώτερο μέχρι τότε να πάει στο 2,20 % !!!

27/01/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ. Έχουμε έρθει νακαταπολεμήσουμε την κακοδιαχείριση το πελατειακό σύστημα και την διαφθορά. Ένα από τα προβλήματα μας είναι η εκτεταμένη φοροδιαφυγή.

28/01/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο Bloomberg tv.Κανένας κίνδυνος να αθετήσουμε τις δεσμεύσεις μας αλλά κατανοώ το κενό αξιοπιστίας . Μόλις πριν από λίγες μέρες όταν ζητήσαμε δάνειο λάβαμεπροσφορές 5 φορές περισσότερα.

29/01/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στην ιταλική εφημερίδα<<ill sole24 ore >> (davos). Είναι αλήθεια το έλλειμμα στο 12,7%. Οι αποφάσειςτης προηγούμενης κυβέρνησης μας έφεραν σε αδιέξοδο. Η φοροδιαφυγή είναι τομεγαλύτερο πρόβλημα.

01/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Ολομέλεια Βουλής : Την τελευταία πενταετία ηΕλλάδα κατεβαίνει κάθε χρόνο και ποιο χαμηλά στα σκαλοπάτια της κατάταξηςτων χωρών του κόσμου με

την υψηλότερη διαφθορά. Ένας στους πέντε Έλληνες αναγκάζεται να δωροδοκήσει για να εξασφαλίσει βασικές υπηρεσίες. Ένα κράτος αδικίας και ανισότητας, το πελατειακό κράτος, η αδιαφάνειας, ο σφετερισμός της εξουσίας, η λεηλασία του δημόσιου πλούτου είναι η πρακτική της διακυβέρνησης που μας οδήγησε εδώ όπου είμαστε σήμερα. Εκατομμύρια δις επιπλέον στο χρέος του κράτους σήμερα. Και μας αντιμετωπίζουν ως αναξιόπιστους όταν ζητάμε δάνεια από το εξωτερικό !!!!

(Η πραγματικότητα όμως είναι 16 δις η ζήτηση , 55 δις η προσφορά !)

02/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΜΑΞΙΜΟΥ : Ζούμε μια κρίση χωρίς προηγούμενο για τα δεδομένα της μεταπολίτευσης. Σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται στο κέντρο ενός ευρύτερου κερδοσκοπικού παιχνιδιού, που στόχο έχει ακόμα και το ίδιο το ευρώ. Δυστυχώς εξ αιτίας των καταστροφικών επιλογών του παρελθόντος, η χώρα μας αντιμετωπίζεται ως αδύνατος κρίκος της ευρωζώνης.

Αποτέλεσμα οι όροι δανεισμού του μεγάλου δημόσιου χρέους να γίνονται κάθε μέρα και επαχθέστεροι.. Απειλούν να πνίξουν την οικονομία . Απειλούν να τινάξουν στον αέρα τις θυσίες του Ελληνικού λαού .(Με την μέθοδο αυτή εντείνει εν γνώσει του την δημιουργία κινδύνου σε βάρος της οικονομίας της χώρας)

02/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΜΕ ΥΠΕΞ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ : Είχα λοιπόν την ευκαιρία να ενημερώσω σε βάθος τον κόν Υπουργό, για τα μέτρα που έχουμε ήδη λάβει, αλλά και για τα μέτρα, τους στόχους και τις πολιτικές που έχουμε δεσμευολογήσει στο αμέσως επόμενο διάστημα, μέσα από το πρόγραμμα σταθερότητας, ανάπτυξης και ανασυγκρότησης της χώρας μας, ώστε να αντιμετωπίσουμε τα βαθιά διαρθρωτικά προβλήματα και να αναδιαρθρώσουμε την οικονομία μας, για να γίνει πιο ανταγωνιστική, πιο βιώσιμη, πιο δίκαιη.

02/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. HILTON Συνέδριο Economist : Βέβαια η Ελλάδα με δική της ευθύνη, με την ακρίβεια και την ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης, βρίσκεται στο επίκεντρο μιας πρωτοφανούς κερδοσκοπικής επίθεσης , που δεν αφορά μόνο εμάς. Πολλοί στοιχηματίζουν στην χρεωκοπία των χωρών, άλλοι στοιχηματίζουν στην ισοτιμία ευρώ δολαρίου , αλλά το αποτέλεσμα είναι γνωστό : Να στραγγαλίζεται η οικονομία με εκτίναξη των λεγομένων spreads σε απολύτως αδικαιολόγητα επίπεδα , σε σχέση με την πραγματική κατάσταση της οικονομίας μας, κυρίως με τις προοπτικές της οικονομίας. Και όπως είπατε το

θέμα της αξιοπιστίας για μας είναι το
βασικόέλλειμμα .

**Στις 2/2/2010 ζητήσαμε με δημοπρασία ομολόγων 8 δις ευρώ και οι αγορές μας
προσέφεραν 25 δις ευρώ !!!**

08/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

Ολομέλεια Βουλής : Πατριωτισμός σήμερα σημαίνει να βάλουμε όλοι πλάτη για να βγούμε από την κρίση που απειλεί την χώρα μας. Δεν μπορεί να υπάρχουν τελωνειακοί εφοριακοί η οποιαδήποτε κατηγορία υπάλληλων, που με τις πράξεις τους να μην συμβάλουν και αυτοί στη προσπάθεια ανασυγκρότησης της χώρας στην ευνομία και στην έξοδο της οικονομίας από την κρίση.

Η ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ Η ΒΟΥΛΙΑΖΟΥΜΕ ΟΛΟΙ.

Και το δεύτερο δεν θα το επιτρέψουμε. (Τελικά μας βούλιαξε όλους)

10/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

ΜΕ ΣΑΡΚΟΖΙ : ...Του τόνισα

ότι έχουμε πάρει πρόσφατα , τις προηγούμενες μέρες, και επιπλέον ενισχυτικά μέτρα για την εφαρμογή αυτού του προγράμματος, ώστε να μειώσουμε το έλλειμμα το 2010, από το 12,7% που είναι σήμερα, στο 8,7% .....

11/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

ΒΡΥΞΕΛΕΣ : Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά τη δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα μας, η Ελλάδα, δυστυχώς, από καταστροφικές πολιτικές του προσφάτου παρελθόντος. Αυτή η έλλειψη υπεύθυνης πολιτικής, μας έφερε στο σημείο να χάσουμε ως χώρα ακόμα και την αξιοπιστία μας στα μάτια των ιδίων των εταίρων μας στην ευρωπαϊκή ένωση. Αυτή είναι η πικρή αλήθεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

12/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

ΒΟΥΛΗ : Τα όσα αντιπολιτευτικά

λέγαμε τα τελευταία χρόνια, χωριούν μπροστά στην πραγματικότητα που ο καθένας μας βρήκε στον ανάλογο τομέα ευθύνης του. Η σπατάλη, η διαφθορά, η πελατειακή διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, οι πολιτικές υπέρ των ισχυρών και ενάντια στο γενικό συμφέρον, το συμφέρον της χώρας, το ξεχαρβάλωμα της Δημόσιας Διοίκησης λόγω κομματικών και αναξιοκρατικών παρεμβάσεων είναι οι αιτίες. Τα γνωρίζουμε καλά .

16/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

ΜΕ ΠΟΥΤΙΝ : Στρατηγική

είναι η συνεργασία, όπως είπατε κ. Πρωθυπουργέ, και στον τομέα της ενέργειας, και μάλιστα, αυτή η οικονομική συνεργασία είναι ιδιαίτερα σημαντική

αυτήν την εποχή που η Ελλάδα περνά μια οικονομική κρίση. .... Ότι η Ελλάδα περνάει μια δύσκολη φάση - αυτό είναι αλήθεια - στην οικονομική ζωή. .... Μπορώ να σας πω ότι ο Ελληνικός λαός είναι αποφασισμένος να γίνουν αυτές οι αλλαγές που χρειάζονται στην Ελλάδα, και να τις στηρίξει, για να έχουμε μια βιώσιμη οικονομία και μια δίκαιη κοινωνία. .... Η Ελλάδα έχει τα ιδιαίτερα προβλήματα της και πρώτα ανήκει σε εμάς η ευθύνη να κάνουμε τις απαραίτητες αλλαγές στην δική μας οικονομία, στη δομή της δικής μας κοινωνίας. Έχουμε ήδη ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης για να μειώσουμε το έλλειμμα, το οποίο υπάρχει στους προϋπολογισμούς μας, κατά 4% το 2010, και βεβαίως μέχρι το 2013 να έχουμε μειώσει στο 3% το έλλειμμα μας.

19/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΛΟΝΔΙΝΟ : Κατ' αρχήν το πρόβλημα της Ελλάδος είναι Ελληνικό. Είναι δική μας ευθύνη, είναι ένα πολιτικό πρόβλημα. Υπάρχουν όμως και κάποιες εσφαλμένες αντιλήψεις, που είναι πολιτικής φύσεως και θα έλεγα ότι έχουν έντονο το στοιχείο της προκατάληψης. Όντως η προηγούμενη κυβέρνηση, μια συντηρητική κυβέρνηση, ήταν απερίσκεπτη. Έλλειψη διαφάνειας, διαφθορά, μεγάλες ανισότητες στην κοινωνία μας, προτίμηση στους πολιτικούς φίλους, έλλειψη συνέπειας, οι πτωχοί έγιναν πτωχότεροι, και οι πλούσιοι πλουσιότεροι. Αντί να προσπαθήσει να μετατρέψει την οικονομία σε πράσινη οικονομία προώθησε το βραχυπρόθεσμο κέρδος, κερδοσκοπώντας με την αξία της γης και με άλλους τρόπους.

21/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟ BBC : Η προηγούμενη κυβέρνηση κακοδιαχειρίστηκε την οικονομία και αυτό οφείλουμε να το παραδεχτούμε. Η κακοδιαχείριση, δυστυχώς, συνδεόταν και με έντονη διαφθορά, πελατειακές σχέσεις, ευνοιοκρατία στον τρόπο με τον οποίο γινόταν η διάθεση του χρήματος. Οπότε οι φορολογούμενοι άρχισαν να λένε << μα, ποιος ο λόγος να πληρώνω τους φόρους μου ;>> Κι έτσι αυξήθηκε η φοροδιαφυγή, γεγονός που ασφαλώς επηρέασε τον προϋπολογισμό και το έλλειμμα. .... αυτήν την στιγμή δεν αντιμετωπίζουμε πρόβλημα δανεισμού. Οι δανειακές μας ανάγκες καλύπτονται μέχρι τα μέσα Μαρτίου. Αυτό που λέμε, απλά, είναι ότι χρειαζόμαστε βοήθεια, ώστε να δανειστούμε με το ίδιο επιτόκιο όπως οι άλλες χώρες, και όχι με υψηλά

επιτόκια, τα οποία στην ουσία υπονομεύουν τηνδυνατότητα υλοποίησης των αλλαγών και του περιορισμού του ελλείμματος μας.

22/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο DER SPIEGEL : Το χειρότερο δεν είναι το δημόσιο χρέος, αλλά ότι **Έχουμε χάσει την αξιοπιστία μας** . Έχουμε επίγνωση του ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μεγάλα προβλήματα, για τα οποία φταίμε εμείς οι Έλληνες. Δυστυχώς η διαφθορά είναι πολύ διαδεδομένη στις αρχές και τις δημόσιες επιχειρήσεις. Το πολιτικό μας σύστημα υποθάλλει την ευνοιοκρατία και την σπατάλη.

23/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο << The Economist >> : Η Ελλάδα όντως αντιμετωπίζει κάποια διαρθρωτικά προβλήματα. Έχουμε πολύ μεγάλη διαφθορά, πελατειακές σχέσεις στην πολιτική, με αποτέλεσμα τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος και την διόγκωση του δημόσιου ελλείμματος. Όταν υπάρχουν πελατειακές σχέσεις, καταλήγεται να προσλαμβάνετε περισσότερους δημοσίους υπαλλήλους, για να εξασφαλίσετε περισσότερους ψήφους. ....κάθε υπογραφή που θα έχει σχέση με χρήματα θα εμφανίζεται στο διαδίκτυο , έτσι ώστε να υπάρχει δημόσιος έλεγχος.

24/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο ABC : Το μείζον έλλειμμα μας δεν είναι οικονομικό, είναι έλλειμμα αξιοπιστίας. Η στατιστική υπηρεσία της χώρας αλλάζει. Συγκροτούμε μια ανεξάρτητη στατιστική υπηρεσία, ώστε να μην διατρέχουμε κανένα κίνδυνο αλλοίωσης των στοιχείων.

25/02/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΜΑΡΟΥΣΙ : Ξέρετε πολύ καλά ότι η χώρα μας βιώνει δύσκολες στιγμές. Πρόκειται για μια συνολική κρίση, που μόνο η κορυφή του παγόβουνου είναι το χρέος και το έλλειμμα, αλλά τα βαθύτερα αίτια, τα οποία κληροδοτήθηκαν από την Νέα Δημοκρατία σε εμάς, τα βαθύτερα αίτια που καλούμαστε να λύσουμε , είναι αυτά της διαφθοράς, της σπάταλης, μιας θεσμικής ανεπάρκειας, σε πάρα πολλούς τομείς, που εξέθεταν τον πολίτη σε κινδύνους, σε προβλήματα σε γραφειοκρατίες, σε απαράδεκτες τακτικές. .... Υπάρχουν τα τεράστια χρέη των νοσοκομείων που δημιουργήθηκαν από το 2005 και μετά τα οποία εκτιμώνται σε 6,5 δις ευρώ και αποτελούν και ένα μεγάλο μέρος του δημοσιονομικού προβλήματος που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα. Ένα φαύλο σύστημα α προμηθειών, όπου δυστυχώς η εξαίρεση είναι

ο κανόνας, με αδιαφάνεια,
με σπατάλη, με παρατυπίες, με γκρίζες ζώνες
και εστίες διαφθοράς.

**01/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Υπουργικό Συμβούλιο παρουσία της
Δικαστικής Εξουσίας :**

Αποτελεί μόνο την κορυφή του παγόβουνου τοδημοσιονομικό πρόβλημα. Ένα από τα αίτια της σημερινής κρίσης είναι ηδιαφθορά, η εκτεταμένη ανομία και η ατιμωρησία, με αποτέλεσμα να λυγίσει τοκράτος κάτω από το βάρος της κακοδιαχείρισης, της σπατάλης πόρων και τηςπελατειακής διασπάθισης των χρημάτων του Ελληνικού λαού. Αυτό που σεοποιαδήποτε σύγχρονη δημοκρατία θεωρείτε αυτόνομη πραγματικότητα, στηχώρα μας δεν είναι . Ούτε το κοινό περί δικαίου αίσθημα των πολιτώνικανοποιείται , ούτε η Δικαιοσύνη λειτουργεί με έναν τέτοιο τρόπο που οι πολίτες να αισθάνονται ότι υπάρχει μια εξουσία που τους προστατεύει και ελέγχει κάθεανομία. Δεν είναι τυχαίο ότι ακούμε από όλους και συνεχώς ότι , στην Ελλάδα,κάνεις δεν τιμωρείται και δύσκολα και μετά από μεγάλη ταλαιπωρία, βρίσκεικανείς το δίκιο του. Μου λένε και ακούω, όπως ακούμε όλοι μας, να μας ρωτούν,στη χώρα μας, δεν φταίει κανένας για τα κακώς κείμενα; δεν είναι υπερβολή καιτο γνωρίζετε καλά. Και δυστυχώς ακούω ποια αυτό το ερώτημα και απόσυναδέλφους άλλων χωρών οι οποίοι ρωτούν :

<< Στην Ελλάδα Δικαιοσύνη δεν υπάρχει ; >> .

Τα διοικητικά δικαστήρια κάνουν χρόνια ολόκληρα να εκδικάζουν μια αίτησηακύρωσης , η μια προσφυγή από έναν πολίτη η μια επιχείρηση. Το αίτημα τουπολίτη , η υπόθεση του να κρίνεται σε εύλογο χρονικό διάστημα, φαίνεται νασυνθλίβεται κάτω από το βάρος μιας γραφειοκρατικής αδράνειας και μιαςαπάδουσας για το χώρο της δικαιοσύνης νοοτροπία, ήσσονος προσπάθειας.Δεν είναι νοητό να περιμένει κανείς έτη επί ετών για να κριθεί η περίπτωση τουκαι την ίδια ώρα , ο δικαστικός λειτουργός που καθυστερεί να εκδώσει αποφάσειςγια δυο η και περισσότερα χρόνια να επιθεωρείται, να κρίνεται ικανός και ναπροάγεται. Δεν είναι δυνατόν να μια αίτηση ασφαλιστικών μέτρων 3 και 4 μήνεςμετά την κατάθεση της, την ώρα που ένα πρόβλημα ζητά άμεση ρύθμιση. Τηνίδια ώρα που η καθυστέρηση αυτή, δίνει ευχέρεια σε εκείνους που παρανομούν σεβάρους των άλλων , να εκμεταλλεύονται το χρόνο υπέρ τους και τελικά συχνά ναμην υφίστανται καμιά κύρωση. .... Έτσι ενώ η κοινωνία παρακολούθησε με πολύμεγάλη αγωνία την αποκάλυψη παραδικαστικού κυκλώματος για παράδειγμα, οχαμηλός αριθμός καταδικαστικών αποφάσεων για τέτοιες ποινικές εκτροπές, υποδηλώνει με σαφήνεια, είτε παρά την έκταση του προβλήματος , στην πορεία ηαποκάλυψη παρέμεινε ουσιαστικά αδικαίωτη. ....Μετά τις παρεμβάσεις του Προέδρου του ΣτΕ, του Προέδρου του Αρείου Πάγου,του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγουο κος Παπανδρέου Γ. είπε : Να ευχαριστήσω όλους σας για τις προτάσεις αλλάκαι τις παρατηρήσεις σας. Θα συνεχίσουμε βεβαίως την συζήτηση μας πιολεπτομερώς, αμέσως μετά , για τα προβλήματα στα οποία αναφερθήκατε. Είναιπολλά

τα ζητήματα τα οποία είναι πολύπλοκα όπως είπατε. Αυτό το οποίο θέλουμε να εκφράσουμε από την δική μας πλευρά, είναι ότι υπάρχει η πολιτικήβούληση η, και του υπουργικού συμβουλίου και του αρμόδιου υπουργού , να προχωρήσουμε στις απαραίτητες τομές, ώστε να διευκολύνουμε στη σωστήαπονομή της δικαιοσύνης, αλλά και να διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο , μέσα στο οποίο να εγγυηθούμε τη διάκριση των εξουσιών , που είναι βάση και θεμέλιο τηςΔημοκρατίας μας. Θέλω να κλείσω αυτή την πρώτη κουβέντα που κάνουμε , με αναφορά σε αυτό που είπε ο Πρόεδρος του ΣΤΕ , ότι οραματίζεται μιαδιαφορετική , μια άλλη Δικαιοσύνη. Νομίζω ότι όλοι μας μπορούμε να συμφωνήσουμε , ειδικά σε αυτή τη φράση << την ελπίδα στο όνειρο >> και να την κάνουμε πράξη . ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

Ακριβώς αυτό είδαμε, πως το οραματίζεται ο Γ. Παπανδρέου και το οποίο έκανε πράξη στέλνοντας στο Ανώτατο Δικαστήριο το Ενδεκαμελές των Αρεοπαγιτώντους Εισαγγελείς κους Πεπόνη και Μουζακίτη με εντολή του υπουργούΔικαιοσύνης Μ. Παπαϊωάννου, όταν πράττοντες το καθήκον τους θα έστελνανκατηγορούμενους τον ίδιο και τον υπουργό οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου .Ακριβώς εκεί είδαμε την διάκριση των εξουσιών που είναι βάση και θεμέλιο τηςδημοκρατίας μας και πως διευκολύνεται η σωστή απονομή της δικαιοσύνης όπως εκείνος την αντιλαμβάνεται και την πολιτική βούληση που είχε για να τοκάνει αυτό.Βεβαίως με όλες τις παραπάνω επισημάνσεις του, ότι για όλα φταίνε οι δικαστές όπως φταίνε και οι διάφορες επαγγελματικές τάξεις για όλα τα κακώς κείμενα στη χώρα και οι μόνοι που δεν φταίνε είναι οι διαχειριστές της εξουσίαςτων τελευταίων 38 ετών που έφτασαν εδώ την χώρα. Οι ναύτες φταίνε και όχι οκαπετάνιος του καραβιού που το έριξε στην ξέρα !

02/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΒΟΥΛΗ Συνεδρίαση Κ.Ο. :

Εμείς παρότι δενευθυνόμαστε για την σημερινή τραγωδία που περνά ο τόπος , είμαστεαποφασισμένοι, έτοιμοι να αναλάβουμε τις δικές μας ευθύνες. Δυστυχώς ταπράγματα στη χώρα έχουν φτάσει εδώ και πολύ καιρό στα όρια τους. Μια λεπτήγραμμή, που χωρίζει το σήμερα , το τώρα , από την ημέρα που θα έρθει ναζητήσουμε ένα ακόμη δάνειο από τους πιστωτές μας, από τις διεθνείς αγορές, καιθα βρούμε τις πόρτες κλειστές, η θα βρεθούμε μπροστά σε δυσβάσταχτα επιτόκια.Πολλοί αναρωτιούνται και τους κατανοώ απολύτως : << δεν θα βαθύνει η ύφεση,με περισσότερους φόρους και λιγότερες δαπάνες ; >> . Όμως αυτό που μαςαπειλεί πρωταρχικά δεν είναι η ύφεση, αλλά κάτι ακόμα χειρότερο. Να βρεθούμεσε αδυναμία δανεισμού.

Ασφυξία πληρωμών. Καλώ όλους να σκεφτούν , τι θα συμβεί στη χώρα και στους πολίτες αν το κράτος δεν μπορέσει κάποια μέρα στο προσεχές μέλλον να καταβάλει μισθούς και συντάξεις. Κάθε μέραανακαλύπτουμε νέες τρύπες, νέα χρέη, νέες νάρκες στον προϋπολογισμό του Ελληνικού κράτους. Γι αυτό θεσπίσαμε τη διαφάνεια ως βασική προϋπόθεση -όρο επιβίωσης και αλλαγής αλλά και ανάκτησης της διεθνούς αξιοπιστίας μας. Να σώσουμε την Ελλάδα , τους πολίτες και τα παιδιά μας από στιδήποτε μ πορεί να σημαίνει το εφιαλτικό ενδεχόμενο μιας χρεοκοπίας. Από τον όλεθρο να μηνκαταφέρουμε να χρηματοδοτούμε συντάξεις και εισοδήματα. Αυτό πουαντιμετωπίζει η κυβέρνηση , από την πρώτη μέρα

που ανέλαβε , δεν έχει προηγουμένο : μια χώρα στον κατήφορο, μια οικονομία στο χείλος της καταστροφής , ένα κράτος εν υπνώσει..... Δανειζόμαστε σε διεθνείς αγορές, που απλώς δεν μας πιστεύουν. Είναι δυστυχώς τόσο απλό. Κανείς δεν έχει εμπιστοσύνη στην Ελλάδα, εκεί μας έφτασαν με τις πολιτικές τους οι προηγούμενοι. Και ξέρετε τι ρωτούν ; μπορεί η Ελλάδα ; Μπορεί ο Έλληνας και η Ελληνίδα ; Εσείς είσατε φυγόπονοι, λιγόψυχοι, και τώρα ζητάτε να πληρώσουν άλλοι τα δικά σας σπασμένα ; Μπορείτε εσείς να κτυπήσετε την διαφθορά, να κτυπήσετε την φοροδιαφυγή, τις μίζες, τις σπατάλες, τις διαλυμένες κρατικές υπηρεσίες, τις χαριστικές ρυθμίσεις, το ρουσφέτι, τον κομματισμό ; ... δεν φταίνεοι άλλοι λαοί της Ευρώπης για τα δικά μας χρέη .(Δεν μας πιστεύουν και .... στα 16 δις που ζητάμε μας δίνουν 55 δις !) .

03/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Στον Κ. Παπούλια: Πήραμε δύσκολες αποφάσεις κ Πρόεδρε, όμως είναι δύσκολη η κατάσταση. Η χώρα βρέθηκε στη δίνη, στο μάτι του κυκλώνα των πιστωτών και των διεθνών αγορών.

04/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Δήλωση στο Γερμανικό Πρακτορείο Ειδήσεων : Η Ελλάδα δανείζεται με επιτόκια σχεδόν διπλάσια εκείνων της Γερμανίας. Η κυβέρνηση μου είναι αποφασισμένη να αντιμετωπίσει το τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας και το δημοσιονομικό έλλειμμα που κληρονομήσαμε.

06/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Στον Κόσμο του Επενδυτή : Δεν θα αφήσουμε την Ελλάδα να χρεοκοπήσει. Η κατάσταση που παραλάβαμε ήταν χειρότερη και από τον χειρότερο εφιάλτη μας. Δεν θα επιτρέψουμε να ξαναειπωθεί το << δυστυχώς επτωχεύσαμε >>.

08/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Ουάσινγκτον στο Brookings Institution : Όταν αναλάβαμε την εξουσία , ανακαλύψαμε ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα ήταν διπλάσιο από εκείνο που μας είχαν πει οι προκάτοχοι μας, που είχαν πει στις ευρωπαϊκές αρχές και στον Ελληνικό λαό..... για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στη χώρα μας και η σταθερότητα της οικονομίας μας, δεσμευτήκαμε να μειώσουμε φέτος το έλλειμμα από 12,7% σε 8,7% και μέχρι το 2012 σε 3% . Γνωρίζουμε όμως ότι η Ελλάδα δεν αντιμετώπισε μόνο δημοσιονομικό έλλειμμα αλλά και εκείνο που θα το ονόμαζα << έλλειμμα αξιοπιστίας >>.

09/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Στην εφημερίδα THE NEW YORK TIMES : Όταν έγινα πρωθυπουργός τον Οκτώβριο γνώριζα πλήρως ότι η Ελλάδα αντιμετώπιζε ένα σοβαρό δημοσιονομικό πρόβλημα. ... ανακάλυψα ότι οι προκάτοχοι μας είχαν κρύψει το αληθινό

μέγεθος του ελλείμματος 12,7% του ΑΕΠ, το διπλάσιο από ότι είχαν ισχυριστεί.

Στις 11/3/2010 ζητήσαμε με δημοπρασία ομολόγων 5 δις ευρώ και οι αγορές μας πρoσέφεραν 16,145 δις ευρώ !!!

13/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Στα ΝΕΑ : Εδώ και πέντε μήνες δίνουμε μια καθημερινή μάχη σε όλα τα μέτωπα, εντός και εκτός της χώρας. Μια μάχη που αφορά πρώτα και πάνω από όλα τη διάσωση της χώρας της οικονομίας μας. Πρωταρχικό καθήκον μας και προϋπόθεση για όλα τα άλλα είναι η ανάκτηση της αξιοπιστίας μας. Να δείξουμε πως είμαστε φερέγγυοι.....

17/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνάντηση με τον Barroso : .... Ταυτόχρονα, εμείς η Ελλάδα , η Ελληνική Δημοκρατία, εξακολουθεί να δανείζεται με επιτόκια παράλογα άνω του 6%. Σε ερώτηση δημοσιογράφου για την πιθανότητα του ΔΝΤ απήντησε ... Η Ελλάδα εξετάζει όλα τα ενδεχόμενα και στο τέλος την απόφαση θα την πάρουμε με βάση τη βιωσιμότητα της Ελληνικής οικονομίας.

18/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνάντηση με τον Jerzy Buzek : Είμαστε μια χώρα που υιοθετεί μέτρα παρόμοια με αυτά που θα πρότεινε το ΔΝΤ . Γιατί έχουμε υιοθετήσει μέτρα επαρκή με αυτά που θα πρότεινε το ΔΝΤ και συνεργαζόμαστε και με την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και με το ΔΝΤ όπως δήλωσαν οι αρμόδιοι και ο D. Strauss-Kahn.

22/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Ολομέλεια Βουλής : Η πατρίδα μας βρέθηκε με το μεγαλύτερο έλλειμμα στην πρόσφατη ιστορία της. Έλλειμμα στους προϋπολογισμούς της και μαζί χρέος πρωτάκουστο. Έλλειμμα αξιοπιστίας του κράτους , έλλειμμα όμως ακόμα και προοπτικής και ελπίδας για το μέλλον.

25/03/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ : Είμαστε αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε το μεγάλο δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας.

11/04/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο ΒΗΜΑ στον Π. Καψή : Πρώτα απ' όλα χρειάζεται να υπάρχει ψυχραιμία και ήδη αυτό το οποίο καταφέραμε μας δίνει τη σιγουριά ότι μπορούμε και έχουμε εναλλακτική λύση για να βγούμε από αυτή τη δύσκολη κατάσταση. Δώσαμε μάχη και την κερδίσαμε βεβαίως για να υπάρξει ένας ευρωπαϊκός μηχανισμός στήριξης. Και μετά τις τελευταίες εξελίξεις με προσδιορισμένους πλέον τους όρους, **το όπλο στο τραπέζι θα είναι και γεμάτο.**

Οι κερδοσκόποι αυτό θα το γνωρίζουν. Το ερώτημα είναι αν αυτός ο μηχανισμός θα πείσει τις αγορές απλώς ως όπλο στο τραπέζι.

Στις 13/4/2010 ζητήσαμε με δημοπρασία ομολόγων 0,6 δις ευρώ και οι αγορές μας προσέφεραν 3,925 δις ευρώ !!!

Δηλαδή ζητάγαμε 1 πρόσφεραν 6,5 !!!

16/04/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Συνέντευξη στο Newsweek : Πρέπει να αποφασίσουμε αν θα ενεργοποιήσουμε τον μηχανισμό αυτόν τις προσεχείς εβδομάδες .

19/04/2010 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Ξενοδοχείο M. Βρεταννία : Η χώρα βρίσκεται εδώ και πολύ καιρό στο επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος με καθημερινές αναφορές στο πρωτοφανές δημοσιονομικό οικονομικό πρόβλημα της Ελλάδος. Νομίζω πως είναι σε όλους μας κατανοητό ότι αυτή η κατάσταση μας οδηγεί σε αδιέξοδο. Είναι μια τραγωδία, που αγωνιζόμαστε να σταματήσει. Διότι όσο κι αν κόβουμε δαπάνες, όσο και αν προσπαθούμε να ανατάξουμε την οικονομία μας, όσο και αν κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να εξασφαλίσουμε χαμηλότοκο δανεισμό, οι προσπάθειές μας, όσο υπάρχει αυτή η μεγάλη μαύρη τρύπα της διαφθοράς, είτε θα πηγαίνουν στράφι, είτε θα έχουν πολύ λιγότερα αποτελέσματα από εκείνα που θα μπορούσαμε να πετύχουμε, αν είχαμε λύσει έστω και μερικώς το πρόβλημα.

Τα επίσημα κρατικά έγγραφα έλεγαν περιληπτικά τα κάτωθι, την ώρα που έκανε τις άνωθεν δηλώσεις αυτός και ακόμα περισσότερες οι συνεργάτες του :

A) Μετά τις 4 Οκτωβρίου 2009 που πήρε την κυβέρνηση και από 13 έως 20/10/2009 δανειστήκαμε με ομόλογα και έντοκα συνολικά 3.100.423.000 ευρώ (3,1 δις) και με επιτόκια 0,35 % 0,59% και 0,91% !!!

B) Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2009 δεν δανειστήκαμε με έντοκα και ομόλογα διότι δεν χρειαζόταν μετρητά το κράτος, τα έσοδα κάλυψαν τα έξοδα. (δεν εκδόθηκαν ομόλογα-έντοκα)

Γ) Από 12 Ιανουαρίου έως 13 Απριλίου 2010, 10 μέρες πριν βγει στο Καστελόριζο συνολικά ζητήσαμε 16,404941 δις και μας πρόσφεραν 55,280941 δις. 1 ΖΗΤΟΥΣΑΜΕ 3 ΕΔΙΝΑΝ

Οι πράξεις και δηλώσεις του από την 5/10/2009 που ανέλαβε

την πρωθυπουργία της χώρας < ομολογούν > ότι είχε ΔΟΛΟ και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 135 §§ 1-4 ΠΚ , επειδή

- Είχε σκοπό να βάλει την χώρα στο Δ.Ν.Τ. (Ο Στρος Καν παραδέχτηκε στην Γαλλική τηλεόραση ότι από τον Νοέμβριο 2009 ο Γ. Παπανδρέου συζητούσε μαζί του για την είσοδο της χώρας στο Δ.Ν.Τ. και το έκρυβε από τον Λαό . Η είσοδος στο Δ.Ν.Τ. δεν χρειαζόταν να γίνει, με βάση τα ανωτέρω πραγματικά οικονομικά στοιχεία που έδειχναν τότε τα κρατικά

- έγραφα . Οι επιπτώσεις από την υπαγωγή μιας χώρας στο ΔΝΤ είναι
- η οικονομική εξαθλίωση,
  - η υποδούλωση και
  - το ξεπούλημα κάθε περιουσιακού στοιχείου που έχει η χώρα, όπως ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου είχε ομολογήσει ότι έγινε αυτό σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις κρατών που μπήκαν στο Δ.Ν.Τ. Έτσι το ότι γνώριζε το αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας και την πραγματοποίησε φανερώνει ότι ενήργησε με δόλο και θράσος και αυτό είχε στόχο να κάνει .
  - Με δηλώσεις προεκλογικά για τα μέτρα που πήρε μετεκλογικά, είχε δηλώσει τι αποτέλεσμα θα είχαν αν τα έπαιρνε και παρά ταύτα τα πήρε. Εν τοις πράγμασι ομολόγησε ότι σκοπός του ήταν να οδηγήσει την χώρα σε ζημιά οικονομική και τους πολίτες της σε εξαθλίωση (παραβίαση συνταγματικών ατομικών δικαιωμάτων), που θα έφερναν αυτά τα μέτρα αποδεικνύοντας τον δόλο και τον σκοπό του στις ενέργειες του.
  - Έκαναν δηλώσεις ο ίδιος οι υπουργοί και τα στελέχη του κόμματος του συνεχώς για να πάει το επιτόκιο των διεθνών αγορών από 0,35% που δανειζόμασταν στο 6,5% , να μας βάλει στο Δ.Ν.Τ. , να υπογράψουμε τα μνημόνια, την παραχώρηση της Εθνικής Κυριαρχίας και όλης της κρατικής και ιδιωτικής περιουσίας οδηγώντας τον κόσμο στην χρεωκοπία. (η διαφορά των επιτοκίων αποκαλύπτει και την στοχευμένη ζημιά του Ελληνικού Κράτους και τους συμμετέχοντες στην μεθοδευμένη οικονομική ζημιά του κράτους).

Η αλήθεια των ανωτέρω φίνεται και από τη μελέτη How to Restructure Greek Debt, των Mitu Gulati, Lee C. Buchheit, 07/05/2010

“Η ελληνική κρίση χρέους είναι ιδιαίζουσα με έναν τρόπο που δίνει στην Ελλάδα ορισμένα εξαιρετικά και σπάνια νομικά πλεονεκτήματα”

“Το πρωτοφανές χαρακτηριστικό όσο αφορά το ελληνικό χρέος, είναι ότι περισσότερο από το 90% αυτού διέπεται από το ελληνικό δίκαιο.”

“Σε καμία άλλη περίπτωση στη μοντέρνα οικονομική ιστορία δεν υπήρξε χώρα που να μπορούσε να επηρεάσει αποφασιστικά μία ενδεχόμενη αναδιάρθρωση του χρέους της με το να τροποποιήσει μερικά νομικά χαρακτηριστικά που διέπουν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαλείων με τα οποία αυτό έχει εκδοθεί.”

http://scholarship.law.duke.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2959&context=faculty_scholarship

ΠΕΡΑΝ ΤΟΥΤΟΥ (SEPTEMBER 25, 2014 @ 20:29) ΓΓια να βγούμε σαν Χώρα στην Διεθνή αγορά να ζητήσουμε χρήματα έπρεπε να μεγαλώσει το έλλειμμα για το 2009. Προς τούτο το ΠΑΣΟΚ μερίμνησε το τελευταίο τρίμηνο του 2009 να έχουμε αύξηση των δαπανών και μείωση των εσόδων :

- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 προχώρησε σε επιστροφές φόρων ύψους 1,5 δισ. ευρώ, ενώ τις πάγωσε από τον Ιανουάριο. Ακόμη και στο πρώτο εννεάμηνο του 2010 και ενώ προηγήθηκαν έντονες διαμαρτυρίες από το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου, οι επιστροφές φόρων υπολείπονταν κατά 200 εκατ. ευρώ περίπου, σε σχέση με το 2009.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 και μάλιστα τις τελευταίες ημέρες του έτους, πλήρωσε 1,2 δισ. ευρώ για χρέη νοσοκομείων, χωρίς να κάνει την αναγκαία διαπραγμάτευση με τους προμηθευτές για να περιορίσει

την οφειλή.

- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 αύξησε τις δαπάνες για εξοπλιστικά προγράμματα κατά 0,7 δισ. ευρώ.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 δαπάνησε 0,5 δισ. ευρώ για την πρώτη δόση του επιδόματος αλληλεγγύης.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 μετέθεσε για το 2010 την είσπραξη του ΕΤΑΚ που αναλογούσε στο 2009, ύψους 0,6 δισ. ευρώ.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 αύξησε κατά 0,2 δισ. τις δαπάνες για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, σε σχέση με τις ήδη αυξημένες προβλέψεις του Προγράμματος Σταθερότητας. Την ίδια στιγμή, τα επίσημα στοιχεία δείχνουν, ότι στο 9μηνο Ιανουαρίου – Σεπτεμβρίου του 2010 περιέκοψε τις πληρωμές για το ΠΔΕ κατά 30,3% σε σχέση με το 2009, προκειμένου να εμφανίσει ότι το έλλειμμα μειώθηκε.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 κατήργησε τις ρυθμίσεις για τους ημιυπαίθριους (που επανέφερε αργότερα), την επιβολή φόρου στα λαχεία, το ξυστό και τα σκάφη αναψυχής (που επίσης επανέφερε αργότερα) χάνοντας έτσι έσοδα 2,2 δισ. ευρώ.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 αύξησε τις δαπάνες για οδοιπορικά, τις λειτουργικές δαπάνες και προμήθειες του Δημοσίου κατά 0,7 δισ. ευρώ επιπλέον των δαπανών που θα έκανε αν διατηρούσε το ρυθμό του πρώτου 9μήνου.
- Η κυβέρνηση, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 και ενώ κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία για δήθεν κατάρρευση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, έχασε κυριολεκτικά κάθε έλεγχο στα έσοδα.. Η υστέρηση εσόδων στο 9μηνο Ιανουαρίου – Σεπτεμβρίου 2009 σε σχέση με το 2008 ήταν 1,1 δισ. ευρώ. Μόνο στο τελευταίο τρίμηνο του έτους ξεπέρασε τα 2 δισ. ευρώ, για να φθάσει στο σύνολο του έτους περίπου στα 3 δισ. ευρώ! Δηλαδή, στο τελευταίο τρίμηνο οι απώλειες εσόδων ήταν διπλάσιες από ό,τι στο 9μηνο που ήμασταν κυβέρνηση. Αν η κυβέρνηση κατάφερνε να διατηρήσει τις, έστω και μη ικανοποιητικές κατά το ΠΑΣΟΚ, επιδόσεις της ΝΔ στο διάστημα που είχε την ευθύνη, (αν για παράδειγμα δεν καθυστέρουσε τρεις μήνες να τοποθετήσει γενικό γραμματέα στο υπουργείο Οικονομικών) τότε ο προϋπολογισμός θα είχε επιπλέον έσοδα 1,7 δισ. ευρώ.

Το άθροισμα όλων των παραπάνω ισούται με 9,3 δισ. ευρώ.

Η διαφορά ως τα 10 δισ. οφείλεται σε επιμέρους κονδύλια, όπως αυξημένες δαπάνες για τόκους, λιγότερα έσοδα από το φόρο κινητής τηλεφωνίας, κ.α. Αυτό είναι το δήθεν κρυφό έλλειμμα και είναι πλέον φανερό σε ποιόν οφείλεται.

Αντίθετα, το 2010 η κυβέρνηση έκοψε τις δαπάνες για το ΠΔΕ, περιόρισε τις επιστροφές φόρων κλπ, με αποτέλεσμα το έλλειμμα να εμφανίζεται μειωμένο.

ΣΥΝΕΠΩΣ, ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ έλλειμμα του 2009 ΔΕΝ ΗΤΑΝ 36 δισ ευρώ. Σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία ήταν ΤΟ ΠΟΛΥ 26 δισ. Αυτό σημαίνει ότι η Χώρα, “μπήκε στο μνημόνιο” για $26 - 7 = 19$ δισ ..., τα οποία θα μπορούσε να καλύψει από την υπερπροσφορά στις 6 δημοπρασίες ομολόγων – εντόκων γραμματίων έως τις 13 Απρ 2010.

ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΠΕΣΥΡΑΝ ΣΩΡΕΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΕΩΣ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΥΠΕΓΡΑΨΕ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΣΙΠΡΑ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΒ). ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΟΛΕΣ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΙΣ ΑΓΝΟΗΣΑΝ. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΩ :

- ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ.
- ΜΗΝΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΣΤΑΜΟΥ.
- ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

SEPTEMBER 12, 2016 @ 10:48

http://www.logiastarata.gr/2016/09/blog-post_591.html

<http://www.ntokoumenta.gr/169424/>

Την Τρίτη 13 Σεπτεμβρίου, ο Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος και ανεξάρτητος βουλευτής Νίκος Νικολόπουλος δηλώνει δημόσια κατά την διάρκεια της τηλεοπτικής του εκπομπής ότι θα καταθέσει μήνυση κατά του πρώην πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου

Αναλυτικά όσα αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο κ. Νικολόπουλος:

«Η μήνυση αφορά το έγκλημα της Εσχάτης Προδοσίας, αφού ο πρώην Πρωθυπουργός προχώρησε στην ποινικά κολάσιμη πράξη του άρθρου 134 παράγραφος 2 περ. -α- του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή το εθνικό έγκλημα που επισύρει ποινή ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης.

Θυμίζουμε το επαίσχυντο διάγγελμα του Γ. Παπανδρέου, που έβαλε την χώρα στο «γύψο των μνημονίων»:

Καστελόριζο, 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010 : «Χθες, ανακοινώθηκαν τα στοιχεία για το πραγματικό μέγεθος του Ελλείμματος του 2009. ...

Είναι ανάγκη, ανάγκη Εθνική και Επιτακτική, να ζητήσουμε και επισήμως από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την ενεργοποίηση του Μηχανισμού Στήριξης, που από κοινού δημιουργήσαμε. Έχω ήδη δώσει εντολή στον Υπουργό Οικονομικών, να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες»

Αναλύοντας το γεγονός στη βάση των διατάξεων του Συντάγματος, καθίσταται σαφές πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι ο πρώην Πρωθυπουργός την δεδομένη στιγμή διέπραξε την ποινικά κολάσιμη πράξη του άρθρου 134 παράγραφος 2 περ. -α- του Ποινικού Κώδικα, έγκλημα που επισύρει ποινή ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης (ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ).

Και εξηγούμε για να μην παρεξηγούμε

Σύμφωνα με το άρθρο 134Α περ. στ του Ποινικού Κώδικα, η Εκτελεστική Εξουσία, δηλαδή η Κυβέρνηση και εν προκειμένω ο Πρωθυπουργός, δεσμεύεται από το Σύνταγμα και τους νόμους,

Τι ορίζουν όμως το Σύνταγμα και οι Νόμοι για τα οικονομικά στοιχεία του Δημοσίου; Μπορεί ένας Πρωθυπουργός, από μόνος του να αναγνωρίσει, να δεχθεί ή να απορρίψει τα έσοδα και τα έξοδα του Δημοσίου και τελικώς να εκδώσει τον Ισολογισμό του Κράτους, να τον ανακοινώσει και να δεσμευτεί για την αξιοπιστία αυτού του Ισολογισμού;

Η Εκτελεστική Εξουσία, δηλαδή η Κυβέρνηση και εν προκειμένω ο Πρωθυπουργός, μπορεί από μόνος του να υπογράψει και να αναγνωρίσει την τυχόν διαφορά, εντός ενός οικονομικού έτους, μεταξύ των εσόδων και των εξόδων του Κράτους και να διαπιστώσει το τυχόν ΕΛΛΕΙΜΜΑ;

Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας και τον Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού, όχι μόνον ΔΕΝ μπορεί, αλλά αντιθέτως ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ από μία συγκεκριμένη θεσμική διαδικασία, που όμως ο Γ. Παπανδρέου συνειδητά παραβίασε.

Ο πρώην Πρωθυπουργός έσπευσε προτερόχρονα να παγιδεύσει την χώρα στην μέγγενη των μνημονίων, ζημιώνοντας τα συμφέροντα της. Ήταν η περίοδος, που δέχθηκε σχετικές υποδείξεις εξ Αμερικής, ενώ ο τότε Υπουργός Οικονομικών είχε

παρομοιάσει την Ελλάδα με τον «Τιτανικό» και στα υπόγεια της ΕΛΣΤΑΤ «μαγειρεύονταν» τα στοιχεία για να καταστεί μονόδρομος η μνημονιακή «λαίλαπα» Συνειδητά, δηλαδή, με το διάγγελμα του στις 23 Απριλίου 2010, ο πρώην Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου, ανακοίνωσε κι αποδέχτηκε το έλλειμμα της Χώρας για το οικονομικό έτος 2009, ούτως αλλοιώνοντας και καθιστώντας ανενεργή τη θεμελιώδη αρχή της δέσμευσης του από το Σύνταγμα, βάσει του οποίου η ύπαρξη και το ύψος τυχόν ελλείμματος ΔΕΝ δύναται να γίνει κατ' αρχάς γνωστό ενωρίτερα από την οικεία Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία δημοσιεύτηκε εν προκειμένω την 1η Νοεμβρίου 2010, ήτοι ΕΞΙ [6] ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ το διάγγελμα».

SEPTEMBER 2, 2015 @ 14:19

Λεωνίδας Χ. Στάμος: ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΙΑ ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ !!!

http://kinima-ypervasi.blogspot.gr/2015/08/blog-post_799.html

Διάγγελμα Γ. Παπανδρέου

Καστελόριζο, 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

«Χθές, ανακοινώθηκαν τα στοιχεία για το πραγματικό μέγεθος του Ελλείμματος του 2009. ...

Είναι ανάγκη, ανάγκη Εθνική και Επιτακτική, να ζητήσουμε και επισήμως από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την ενεργοποίηση του Μηχανισμού Στήριξης, που από κοινού δημιουργήσαμε.

Έχω ήδη δώσει εντολή στον Υπουργό Οικονομικών, να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες»

ΑΝΑΛΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

-επί τη βάση των εκ του Νόμου προϋποθέσεων:

Καθίσταται πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι ο Πρωθυπουργός την δεδομένη στιγμή διέπραξε ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ εις βάρος της Ελλάδος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 134 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα

Με ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τιμωρείται όποιος: α) επιχειρεί με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς, θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού (όπως κατ' άρθρον 134Α περ. στ του Ποινικού Κώδικα : η αρχή της δέσμευσης της εκτελεστικής εξουσίας από το Σύνταγμα και τους νόμους)

Σημείωση:

Σφετερισμός της ιδιότητας του οργάνου του Κράτους υπάρχει όταν το όργανο που ασκεί κρατική εξουσία καταλύει τους μηχανισμούς ελέγχου των πράξεών του και διαβρώνει, λόγω της δυνατότητας που έχει εξαιτίας της θέσης του, τους θεμελιώδεις πολιτικούς θεσμούς.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Η ανάλυση προϋποθέτει ΓΝΩΣΗ του Δημοσιονομικού Δικαίου.

Το Δημοσιονομικό Δίκαιο αποτελεί τον κλάδο του δικαίου που έχει ως αντικείμενο έρευνας και επιστημονικής επεξεργασίας τη δημοσιονομική νομοθεσία, δηλαδή την νομοθεσία που αναφέρεται στη συστηματική μελέτη του συνόλου των κανόνων που ρυθμίζουν την εξεύρεση, διαχείριση και διάθεση των οικονομικών μέσων, τα οποία είναι αναγκαία για την ανάπτυξη της δημοσιονομικής δραστηριότητας της πολιτείας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με σκοπό την ικανοποίηση των αναγκών του σύγχρονου κράτους (Απόστολος Γέροντας, Δημοσιονομικό Δίκαιο, 2005, σελ. 19).

ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ, αντλούμε τους κανόνες του Δημοσιονομικού Δικαίου, από τις εξής πηγές:

Α) Το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας

Β) Τον Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού

Σημείωση:

Κατά το χρόνο του διαγγέλματος, ήτοι 23 Απριλίου 2010, ίσχυε ο Ν. 2362/1995 Περί Δημοσίου Λογιστικού (Κώδικας Δημοσίου Λογιστικού: Κ.Δ.Λ.). Τροποποιήθηκε με

τον Ν. 3871/2010 (ΦΕΚ 141 Α΄/17-8-2010).

ΜΕΡΟΣ 1ο

ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Α) Κώδικας Δημοσίου Λογιστικού

- 1) ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του Κράτους είναι ο νόμος με τον οποίο προσδιορίζονται τα δημόσια έσοδα και καθορίζονται τα όρια των εξόδων του Κράτους για κάθε οικονομικό έτος (άρ.5 παρ.1 Κ.Δ.Λ.).
- 2) ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του Κράτους είναι ο νόμος στον οποίο εμφανίζονται τα αποτελέσματα της εκτελέσεως του Προϋπολογισμού των εσόδων και εξόδων του Κράτους κάθε οικονομικού έτους και με τον οποίον εγκρίνονται οι σημειωθείσες κατά το ίδιο έτος υπερβάσεις πιστώσεων (άρ.72 παρ.1 Κ.Δ.Λ.).
- 3) Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ καταρτίζεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, βάσει των στοιχείων που υποβάλλουν σε αυτό οι αρμόδιες υπηρεσίες, αφού ληφθούν υπόψη και οι αναγγελθείσες, μέχρι τέλος Αυγούστου του έτους κατά το οποίο καταρτίζεται ο Απολογισμός, μεταβολές που έχει επιφέρει το Ελεγκτικό Συνέδριο στις διαχειριστικές πράξεις των υπολόγων(άρ.72 παρ.2 Κ.Δ.Λ.).
- 4) ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του Κράτους είναι ο νόμος στον οποίο εμφανίζονται οι λογαριασμοί τόσο του Προϋπολογισμού όσο και οι εκτός αυτού, που έχουν σχέση με τη χρηματική διαχείριση του Δημοσίου, μπορεί δε να περιλαμβάνονται και λογαριασμοί άλλων περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου (άρ.74 παρ.1 Κ.Δ.Λ.).
- 5) Ο ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ καταρτίζεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, βάσει των στοιχείων που υποβάλλουν σε αυτό οι αρμόδιες υπηρεσίες, αφού ληφθούν υπόψη και οι αναγγελθείσες, μέχρι τέλους Αυγούστου του έτους κατά το οποίο καταρτίζεται ο Ισολογισμός, μεταβολές που έχει επιφέρει το Ελεγκτικό Συνέδριο στις διαχειριστικές πράξεις των υπολόγων(άρ.74 παρ.2 Κ.Δ.Λ.).
- 6) ΕΛΛΕΙΜΜΑ είναι η διαφορά εντός ενός οικονομικού έτους, μεταξύ των εσόδων του κράτους και εξόδων.

Β. Σύνταγμα της Ελλάδος

- 1) Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ και ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του Κράτους ψηφίζονται στην Ολομέλεια της Βουλής (άρ.72 παρ.1 εδ.2 του Συντάγματος).
- 2) Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ και ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του Κράτους ΓΙΑ ΝΑ ΚΥΡΩΘΟΥΝ από τη Βουλή πρέπει ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ να:
  - -α- συνοδεύονται από Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλέπε και: άρ.98 παρ.1 του Συντάγματος) και
  - -β- εξετασθούν από ειδική επιτροπή βουλευτών (άρ. 79 παρ.7 του Συντάγματος).

ΜΕΡΟΣ 2ο

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Α. ΚΥΡΩΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του 2009 ΚΥΡΩΘΗΚΕ με τον Ν.3732/2008 (ΦΕΚ 264 Α/ 24-12-2008).
- Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του 2009 ΚΥΡΩΘΗΚΕ με τον Ν.3930/2011 (ΦΕΚ 47 Α/ 10-03-2011).

- Ο ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του 2009 ΚΥΡΩΘΗΚΕ με τον Ν.3931/2011 (ΦΕΚ 48 Α/ 10-03-2011), αντίστοιχα.

Β. ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΚΥΡΩΣΗΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ-ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2009

- Ο Υπουργός Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) διεβίβασε τον Απολογισμό του οικονομικού έτους 2009 και τον Ισολογισμό της 31-12-2009 στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το 2/66328/Β0024/07-10-2010 έγγραφο.
- Η Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επί του Απολογισμού (εσόδων-εξόδων) του Κράτους 2009 και του Γενικού Ισολογισμού της 31ης Δεκεμβρίου 2009, δημοσιεύτηκε την 1η Νοεμβρίου 2010.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΟΨΗ:

- 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010: ανακοίνωση ελλείμματος 2009
- 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010: ο Υπ. Οικονομικών διαβιβάζει τον απολογισμό (και τον ισολογισμό) στο Ελεγκτικό Συνέδριο για θεώρηση και ΕΓΚΡΙΣΗ
- 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2010: το Ελεγκτικό Συνέδριο, θεωρεί, εισηγείται κι εγκρίνει τον απολογισμό (και τον ισολογισμό)
- 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011: ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ ο απολογισμός του 2009 από την Ολομέλεια της Βουλής

Ν.Β.: Με τον Απολογισμό ΕΓΚΡΙΝΟΝΤΑΙ οι σημειωθείσες υπερβάσεις πιστώσεων (άρ.72 παρ.1 Κ.Δ.Λ.).

ΣΕ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΓΙΑ ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Από τον συνδυασμό όλων των ως άνω αναφερομένων, προκύπτουν τα εξής:
Με το από 23 Απριλίου 2010 διάγγελμά του, ο Πρωθυπουργός της Χώρας (Γιώργος Παπανδρέου), ανακοίνωσε κι αποδέχτηκε το έλλειμμα της Χώρας για το οικονομικό έτος 2009, ούτως αλλοιώνοντας και καθιστώντας ανενεργή τη θεμελιώδη αρχή της δεσμεύσεώς του από το Σύνταγμα, βάσει του οποίου η ύπαρξη και το ύψος τυχόν ελλείμματος ΔΕΝ δύναται να γίνει κατ' αρχάς γνωστό ενωρίτερα από την οικεία Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία δημοσιεύτηκε εν προκειμένω την 1η Νοεμβρίου 2010, ήτοι ΕΞΙ [6] ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ το διάγγελμα.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Γραφείο Τύπου της Βουλής των Ελλήνων
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
Debt Truth Committee – Preliminary
report
Preliminary report

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΧΡΕΟΥΣ

<http://www.hellenicparliament.gr/Enimerosi/Grafeio-Typou/Deltia-Typou/?press=7d77f95d-4b01-43ac-a78d-a4ba017df47e>

Ο αθέμιτος, παράνομος και επονείδιστος χαρακτήρας του Μνημονίου και της Δανειακής Σύμβασης του Αυγούστου

Εισαγωγή

Η Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους, στην προκαταρκτική έκθεσή της του Ιουνίου 2015, κατέδειξε ότι το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού χρέους μετά το 2009 ήταν στην πραγματικότητα ιδιωτικό χρέος που είχε μετατραπεί σε δημόσιο/κρατικό. Αργότερα, οι ίδιες χώρες και οι θεσμοί που μετέτρεψαν το ιδιωτικό χρέος σε δημόσιο προχώρησαν, από το 2010 και έπειτα, στη σύναψη μιας σειράς δανειακών συμβάσεων και Μνημονίων, ο κύριος όγκος των οποίων χρησιμοποιήθηκε για την αποπληρωμή του προαναφερθέντος χρέους και των συνακόλουθων τόκων, με την ταυτόχρονη επιβολή συνθηκών ακραίας λιτότητας στον ελληνικό λαό. Η Επιτροπή Αλήθειας διαπίστωσε ότι το χρέος ήταν απεχθές, παράνομο, αθέμιτο και εξολοκλήρου μη βιώσιμο. Οι εν λόγω χαρακτηρισμοί ήταν σε αντιστοιχία με την ισχύουσα ορολογία που υιοθετήθηκε από εξειδικευμένα όργανα του ΟΗΕ. Επίσης, και σύμφωνα με άλλα διεθνή όργανα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η Επιτροπή Αλήθειας έκρινε ότι οι όροι που επιβλήθηκαν στην

Ελλάδα παραβίασαν όχι μόνο το Σύνταγμά της, αλλά και τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από διεθνείς συνθήκες και το διεθνές εθιμικό δίκαιο.

Τον Αύγουστο του 2015 η κυβέρνηση Τσίπρα (ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ) συμφώνησε σε ένα νέο Μνημόνιο και μία Συμφωνία Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης [δανειακή σύμβαση]. Οι όροι του Μνημονίου του Αυγούστου του 2015 (του τρίτου Μνημονίου) και της δανειακής σύμβασης, τους οποίους αποδέχθηκε η κυβέρνηση Τσίπρα, αναδεικνύουν δύο ιδιαίτερες όψεις του δόγματος του απεχθούς χρέους:

- α) τον ρόλο/καθεστώς του δικαιώματος οικονομικής αυτοδιάθεσης (όπως εκφράζεται από την ψήφο του λαού) στην κατεύθυνση της αναδιάρθρωσης του χρέους και
- β) τις πραγματικές επιπτώσεις αυτών των συμφωνιών στον ελληνικό λαό, τις δημοσιονομικές και οικονομικές επιβαρύνσεις του κράτους και τη βιωσιμότητα του χρέους συνολικά. Αυτές οι πτυχές των συμφωνιών θα καθορίσουν την απεχθή, παράνομη ή αθέμιτη φύση των προαναφερθεισών επιπτώσεων.

Η δεσμευτική φύση του δημοψηφίσματος

Το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου 2015 ζήτησε από τον ελληνικό λαό να αποφασίσει αν εγκρίνει ή όχι δύο δέσμες προτάσεων, που προωθούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Οι προτάσεις περιλαμβάνονταν σε δύο διακριτά έγγραφα. Το πρώτο είχε τίτλο «Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού», ενώ το δεύτερο είχε τίτλο «Προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρέους». Απόρροια αμφότερων εγγράφων (δυνάμει συμφωνιών) ήταν η παροχή ρευστότητας, κυρίως για την αποπληρωμή του χρέους, με αντάλλαγμα σκληρούς ημοσιονομικούς και κοινωνικούς όρους. Εξαιτίας ακριβώς αυτών των σκληρών «αιρεσιμοτήτων» (αυστηρών προϋποθέσεων) και των επιζήμιων συνεπειών τους στην κοινωνία και τη δημοσιονομική ανεξαρτησία της χώρας, ο Πρωθυπουργός ζήτησε δημοψήφισμα. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ήταν μια συντριπτική ψήφος υπέρ του «Όχι» (με ποσοστό 61,3%) και στα δύο έγγραφα.

Ο Πρωθυπουργός και τα κόμματα που στήριζαν την Κυβέρνηση είχαν υποστηρίξει το «Όχι», σύμφωνα και με τις προεκλογικές τους διακηρύξεις. Ωστόσο, μετά το δημοψήφισμα και παρά το αποτέλεσμά του, ο Πρωθυπουργός υιοθέτησε το Τρίτο Μνημόνιο και τις δανειακές συμβάσεις, το περιεχόμενο των οποίων είναι αντίστοιχων αν όχι μεγαλύτερων κοινωνικών και δημοσιονομικών επιπτώσεων με τα προηγούμενα μνημόνια. Ο εγχώριος και διεθνής Τύπος σιώπησε, και σε κάθε περίπτωση δεν κατέβαλε καμία σοβαρή προσπάθεια διερεύνησης της νομιμότητας της απόρριψης του καθαρού αποτελέσματος του δημοψηφίσματος.

Το άρθρο 44(2) του ελληνικού Συντάγματος ορίζει τις συνθήκες υπό τις οποίες μπορεί να διενεργηθεί ένα δημοψήφισμα: προβλέπει δύο είδη δημοψηφισμάτων: για κρίσιμα εθνικά ζητήματα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρά κοινωνικά ζητήματα με εξαίρεση τα δημοσιονομικά. Ωστόσο, το εν λόγω άρθρο δεν αποσαφηνίζει αν τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων έχουν δεσμευτικό ή συμβουλευτικό χαρακτήρα. Η κυρίαρχη και πλειοψηφική άποψη είναι ότι και τα δύο είδη δημοψηφισμάτων είναι δεσμευτικά ως προς το αποτέλεσμα τους.

Σε ό,τι αφορά τον δεύτερο τύπο δημοψηφίσματος, για νομοσχέδια που ρυθμίζουν σημαντικά κοινωνικά ζητήματα, αυτά κρίνονται αποδεκτά αλλά όχι ακόμη επισήμως ψηφισμένα εφόσον δεν έχουν δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Μεταξύ των δύο (δηλαδή, της ψήφισης από το Κοινοβούλιο και της δημοσίευσης) χωρεί το δημοψήφισμα, το οποίο επιτρέπει στον λαό είτε να εγκρίνει είτε να απορρίψει το ψηφισμένο νομοσχέδιο. Το Σύνταγμα ορίζει ότι, εάν με το δημοψήφισμα το νομοσχέδιο εγκριθεί, τότε ο μήνας, εντός του οποίου πρέπει να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, ξεκινά από την ημερομηνία του δημοψηφίσματος και όχι από αυτήν της ψήφισης του νομοσχεδίου στη Βουλή. Αλλά και πέραν αυτής της διαδικαστικής και νομικής ανάλυσης, γίνεται δεκτό από τη συντριπτική πλειοψηφία των συνταγματολόγων ότι αμφότεροι οι τύποι δημοψηφισμάτων είναι δεσμευτικοί ως προς την ουσία του αποτελέσματος. Εντούτοις, κάθε τύπος δημοψηφίσματος απευθύνεται και, αντιστοίχως, περιορίζει έναν συγκεκριμένο κρατικό θεσμό. Έτσι, τα δημοψηφίσματα για κρίσιμα εθνικά ζητήματα επηρεάζουν τη δυνατότητα της κυβέρνησης να δρα αντιπαραθετικά προς την απόφαση του δημοψηφίσματος. Ομοίως, ένα δημοψήφισμα για νομοσχέδιο που αφορά σημαντικό κοινωνικό ζήτημα επιβάλλει περιορισμούς στη δυνατότητα της Βουλής να νομοθετεί επί του σχετικού ζητήματος. Παρόλα αυτά, μολονότι τα δημοψηφίσματα είναι δεσμευτικά με την έννοια που περιγράφηκε, δεν εμποδίζουν την Κυβέρνηση και το Κοινοβούλιο αντίστοιχα να διαχειρίζονται ζητήματα δευτερεύοντα ως προς το ουσιαστικό περιεχόμενο του δημοψηφίσματος. Επιπροσθέτως, η Κυβέρνηση και η Βουλή μπορούν να πραγματοποιούν εκ νέου το ουσιαστικό ζήτημα που έχει ήδη καθορίσει ένα δημοψήφισμα: όμως αυτό μπορεί να δικαιολογηθεί μόνον αν είναι «προς όφελος του λαού» (άρθρο 1(3) του Συντάγματος) και εφόσον γίνεται σεβαστό το Σύνταγμα και η αρχή της νομιμότητας.

Ως εκ τούτου, είναι αναμφισβήτητο ότι για την ελληνική νομοθεσία τα δημοψηφίσματα είναι δεσμευτικά ως προς το ουσιαστικό τους περιεχόμενο. Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου αφορούσε διεθνείς συμφωνίες και την δημοσιονομική κυριαρχία της Ελλάδας –και, κατ' επέκταση, την οικονομική αυτοδιάθεση του ελληνικού λαού– περιγράφεται καλύτερα ως ένα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά ζητήματα και ως τέτοιο προκηρύχθηκε. Συνεπώς, η συντριπτική απόρριψη των δύο προτάσεων (των δυνάμει συμφωνιών) απαγορεύει σε κάθε ελληνική Κυβέρνηση μεταγενέστερη του δημοψηφίσματος να συνάψει συμφωνίες με παρόμοιο περιεχόμενο. Δεδομένου ότι το χρέος, για το οποίο προορίζονται αυτές οι συμφωνίες, έχει κριθεί απεχθές, παράνομο και αθέμιτο ενώ, επιπλέον, έχουν καταγραφεί αρκούντως οι κοινωνικές του επιπτώσεις– είναι αδιανόητος ο ισχυρισμός ότι οποιαδήποτε παράκαμψη του αποτελέσματος του

δημοψηφίσματος θα μπορούσε να είναι «προς το συμφέρον του ελληνικού λαού».

Το δημοψήφισμα στόχευε στην άσκηση οικονομικής αυτοδιάθεσης τόσο εσωτερικά όσο και στη διεθνή της διάσταση, η οποία συνιστά κανόνα διεθνούς εθιμικού δικαίου και, μάλιστα, αναγκαστικού δικαίου. Η ξεκάθαρη έκφραση του 62% περίπου του ελληνικού εκλογικού σώματος κατέδειξε την αντίθεσή του στα περιεχόμενα των προαναφερθέντων εγγράφων και, κατ' επέκταση, σε κάθε μελλοντική συμφωνία που θα περιέχει τους όρους τους. Η παράκαμψη του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος παραβιάζει το άρθρο 44 του Συντάγματος και το κράτος δικαίου και, ως αποτέλεσμα, δεν δεσμεύει τις επόμενες κυβερνήσεις εξαιτίας της παράνομης φύσης της. Επιπλέον, παραβιάζοντας ακόμη το συλλογικό δικαίωμα αυτοδιάθεσης, συνιστά παραβίαση των διεθνών υποχρεώσεων της Ελλάδας, που απορρέουν από διεθνείς συμβάσεις ή από το εθιμικό δίκαιο. Η αρχή ότι οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται (*pacata sunt servanda*) δεν βρίσκει εφαρμογή στην παρούσα περίπτωση, λόγω του ότι το υποκείμενο αίτιο της πράξης είναι παράνομο (ήτοι, συνταγματική παραβίαση).

Σε κάθε περίπτωση, οφείλει κανείς να αναλογιστεί την ηθική διάσταση ενός εκλογικού αποτελέσματος με καθαρή πλειοψηφία της τάξης του 62%. Είναι αδιανόητο πώς μια κυβέρνηση μπορεί αβασάνιστα να απορρίπτει το αποτέλεσμα μιας τέτοιας λαϊκής ετυμηγορίας, και πώς, συνακολούθως, άλλα κράτη και διακυβερνητικοί οργανισμοί μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες που είναι τελείως αντίθετες με αυτήν την ετυμηγορία. Τέτοιες συμφωνίες υ949 είναι αναμφίβολα αθέμιτες και στερούνται κάθε ηθικής βάσης.

Το Μνημόνιο και η Δανειακή Σύμβαση μετά το δημοψήφισμα

Τη 19η Αυγούστου του 2015 η ελληνική κυβέρνηση υπέγραψε το προαναφερθέν Μνημόνιο με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ), που ακολουθήθηκε λίγο αργότερα από σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης (δανειακή σύμβαση). Οι συμφωνίες προβλέπουν την εκταμίευση 86 δισεκατομμυρίων ευρώ προς την Ελλάδα, εκ των οποίων περισσότερα από 25 δισεκατομμύρια προορίζονταν για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών ιδιωτικών τραπεζών.

Στα χαρτιά μόνο, το Μνημόνιο αναφέρεται σε ποικίλα κοινωνικά ζητήματα, όπως πλαίσια κοινωνικής πρόνοιας, δικαιοσύνη, κίνητρα εργασίας, πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και άλλα, αλλά οι δράσεις με τις οποίες αυτά πρόκειται να εφαρμοστούν είναι ασαφείς ή και ανύπαρκτες. Μόνο τα μέτρα που αφορούν τους φόρους, τις ιδιωτικοποιήσεις και την είσπραξη εσόδων αναλύονται ενδελεχώς.

Χωρίς συγκεκριμένη πρόταση που να αντιμετωπίζει τη βιωσιμότητα του χρέους και ταυτοχρόνως να προωθεί πραγματικά ξένες και εγχώριες άμεσες επενδύσεις (που θα οδηγούσαν σε ουσιαστική δημιουργία πολυάριθμων θέσεων εργασίας), όλα τα προαναφερθέντα πλαίσια ασφαλείας είναι απλώς ευχολόγια και κενές υποσχέσεις. Παρακάτω αποδεικνύεται ότι, στην πραγματικότητα, πολλά τέλη χρήσης επιβάλλονται στις περισσότερες, αν όχι σε όλες, τις κοινωνικές υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένης της υγειονομικής κάλυψης), καθώς και νέοι φόροι στο εμπόριο, που όλοι θα αναστείλουν τις επενδύσεις στο εσωτερικό, ενώ ταυτόχρονα θα κάνουν τις υπηρεσίες ακριβότερες. Ως εκ τούτου, η επίδραση στα κοινωνικοοικονομικά δικαιώματα θα είναι επιβλαβής για τη μεσαία τάξη (τουλάχιστον), τη νεολαία και τους ανέργους. Οι εξίσου επιβλαβείς επιπτώσεις στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα θα συνεχιστούν αμείωτες καθώς η αποπληρωμή του χρέους είναι ο μοναδικός σκοπός του Μνημονίου και της δανειακής σύμβασης.

Το Μνημόνιο, το οποίο ασχολείται περισσότερο με πολιτικές σε σύγκριση με τη δανειακή σύμβαση, δε δίνει πραγματική ουσία ούτε καν στις ψευδεπίγραφες υποσχέσεις του σχετικά με τα κοινωνικά ζητήματα. Καμία από αυτές δεν προβλέπεται ως αγώγιμο δικαίωμα παρά σαν συμβατικά συμφωνημένοι όροι μεταξύ δύο κυρίαρχων συμβαλλομένων και, συγκεκριμένα του οφειλέτη και περισσότερων πιστωτών. Αυτή η παρατήρηση είναι σημαντική παρόλο που το αποτέλεσμα φαίνεται να παραμένει ίδιο. Για παράδειγμα, το Μνημόνιο προβλέπει τη δυνατότητα επαναφοράς του εισιτηρίου των 5 ευρώ στα δημόσια νοσοκομεία. Παρόλο που από αυτό το εισιτήριο μπορεί τελικά να εξαιρεθούν οι ακραία φτωχοί, δεν ισχύει το ίδιο και για όσους έχουν κάποιο (έστω και πενιχρό) εισόδημα ακόμα κι αν αυτοί δεν μπορούν να διαθέσουν το ποσό, και συνεπώς παραβιάζεται το δικαίωμά τους στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Αυτοί δε θα μπορούν να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα του εισιτηρίου σύμφωνα με το καθεστώς του Μνημονίου.

Συνεπώς, τα δικαιώματα που απολάμβανε ο ελληνικός λαός από το Σύνταγμα και το διεθνές δίκαιο καθίστανται μη αγώγιμα κατά τους όρους των δανειακών συμβάσεων. Αυτή η κατάσταση συνιστά πρωτοφανή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το Μνημόνιο περιλαμβάνει πολλές ακόμα ψευδεπίγραφες υποσχέσεις αποβλέποντας στο να «επικοινωνηθεί» το περιεχόμενό του στον ελληνικό λαό. Υπόσχεται 50.000 νέες θέσεις εργασίας την ίδια ώρα που κάνει τις επενδύσεις και το εμπόριο μη κερδοφόρα χωρίς να συγκεκριμενοποιεί ούτε στο ελάχιστο πού και πώς αυτές οι δουλειές θα δημιουργηθούν και χωρίς να επεξηγεί το πώς η Ελλάδα θα αυξήσει την απασχόληση. Δεν υπάρχει καμία απολύτως πρόβλεψη για τη βελτίωση της ελληνικής οικονομίας με τέτοιο τρόπο ώστε να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει σχέδιο για ενίσχυση συγκεκριμένων βιομηχανιών μέσω έρευνας και ανάπτυξης, ή ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας, ή για την προσέλκυση επενδύσεων που αυξάνουν την απασχόληση. Στην πραγματικότητα, το Μνημόνιο επιβάλλει μέτρα που δεν οδηγούν σε σοβαρές, μακροπρόθεσμες επενδύσεις. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει τίποτε στα κείμενα που να υπόσχεται τη βελτίωση του περιβάλλοντος επενδύσεων ή του επιχειρηματικού

περιβάλλοντος της Ελλάδας ή την με άλλον τρόπο αύξηση της κατανάλωσης, η οποία στη συνέχεια θα δημιουργούσε εμπιστοσύνη στην εγχώρια αγορά και θα οδηγούσε τελικά στη δημιουργία κάποιων θέσεων εργασίας.

Επιπροσθέτως, το τρίτο Μνημόνιο βασίζεται στις ίδιες υποθέσεις και στα ίδια αξιώματα όπως και τα δύο προηγούμενα Μνημόνια. Επομένως, είναι αταδικασμένο να αποτύχει, αφήνοντας το χρέος μη βιώσιμο. (Βλ. παράρτημα «Το τρίτο Μνημόνιο είναι μη βιώσιμο, όπως και τα δύο προηγούμενα»). Το Μνημόνιο, επίσης, σιωπά ως προς τον απεχθή, παράνομο και αθέμιτο χαρακτήρα του ελληνικού χρέους στο σύνολό του (ιδιαίτέρως η μετατροπή του ιδιωτικού χρέους σε δημόσιο), καθώς και για τον απεχθή, παράνομο και αθέμιτο χαρακτήρα των δανείων που χορηγήθηκαν στην Ελλάδα από το 2010 και χρησιμοποιήθηκαν σχεδόν στο σύνολό τους (περίπου το 92%) για την αποπληρωμή κεφαλαίου και τόκων προς τους πιστωτές. Στην πραγματικότητα, το Μνημόνιο του 2015 και η δανειακή σύμβαση αποτελούν επέκταση των προηγούμενων απεχθών δανειακών συμβάσεων (που προωθήθηκαν από τους ίδιους πιστωτές) και, συνεπώς, δεν προκαλεί έκπληξη το ότι καμία αναφορά δε γίνεται για τη φύση του ελληνικού χρέους.

Δεδομένου ότι το χρέος και όλες οι δανειακές συμβάσεις μεταξύ 2010-2014 αποδείχθηκαν απεχθείς, παράνομες και αθέμιτες, οποιαδήποτε μεταγενέστερη δανειακή σύμβαση που στηρίζεται σε αυτές (αγνοώντας τον παράνομο χαρακτήρα τους) είναι και αυτή απεχθής, παράνομη και αθέμιτη.

Εξαναγκασμός, παράνομα, εξαναγκαστικά μέτρα και άμεση παρέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας

Στην προκαταρκτική έκθεση της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους, του Ιουνίου 2015, η Επιτροπή επεσήμανε ότι για την πλειονότητα των χρεωστικών εργαλείων που συνήφθησαν μεταξύ 2010 και 2014 η Ελλάδα λειτούργησε σε μεγάλο βαθμό υπό καθεστώς εξαναγκασμού. Πράγματι, καταδείχθηκε ότι όταν ένα κράτος εξαναγκάζεται να παραβιάσει το Σύνταγμά του, καθώς και τις συμβατικές και εθιμικές υποχρεώσεις του προκειμένου να εξασφαλίσει πιστώσεις και ρευστότητα, ιδίως όταν αναγκάζεται να παραιτηθεί ένα σημαντικό μέρος της νομοθετικής και κοινωνικοοικονομικής κυριαρχίας του, τότε συνάγεται πως αυτό το κράτος συναίνεσε υπό συνθήκες βαθιού εξαναγκασμού. Εξηγήθηκε στην προκαταρκτική έκθεση (βλ. σελ. 76-77) ότι ο όρος «εξαναγκασμός», σύμφωνα με το άρθρο 52 της Σύμβασης της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών (VCLT), μπορεί να ερμηνευτεί και ως περιλαμβάνων μορφές οικονομικού εξαναγκασμού και δεν περιορίζεται απαραίτητα στην ένοπλη βία. Η έκθεση παρέχει άφθονες αναφορές σε διάφορα νομικά κείμενα επί τη βάση των οποίων η οικονομική πίεση θεωρείται μια μορφή

επίθεσης. Επιπλέον, στην προκαταρκτική έκθεση εξηγήθηκε ότι το εν λόγω είδος οικονομικού εξαναγκασμού στοιχειοθετεί επίσης παράνομη παρέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις ενός κράτους, πράγμα που, μολονότι δεν ακυρώνει τη συγκατάθεση, μπορεί ωστόσο να αποτελέσει νομιμοποιητική βάση για την καταγγελία σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 56(1) της Σύμβασης της Βιέννης.

Η Αρχή 4 της Απόφασης του 2015 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, που καταγράφει περισσότερες αρχές του διεθνούς εθιμικού δικαίου σχετικά με την αναδιάρθρωση δημόσιου χρέους, για τις οποίες γίνεται λόγος κατωτέρω, προϋποθέτει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι παράγοντες απέχουν από την άσκηση οποιασδήποτε αθέμιτης επιρροής στη διαδικασία. Είναι σαφές **ότι κανένα στάδιο των διαπραγματεύσεων δεν ολοκληρώθηκε με καλή πίστη και ότι ασκήθηκε αθέμιτη επιρροή εξαρχής εναντίον της ελληνικής κυβέρνησης και της ελληνικής οικονομίας στο σύνολό της. Αθέμιτη επιρροή ασκήθηκε επίσης εναντίον του ελληνικού λαού στην πορεία προς τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 και μέχρι το δημοψήφισμα. (1) Θα πρέπει να αναφερθεί ότι η απόρριψη από την ελληνική κυβέρνηση και τους πιστωτές του συντριπτικού αποτελέσματος του δημοψηφίσματος αποτελεί αθέμιτη επιρροή στο συνταγματικό δικαίωμα των πολιτών να επιλέγουν το οικονομικό μέλλον τους και είναι η ίδια παράνομη και αντίθετη με την αρχή της νομιμότητας σε ένα κράτος δικαίου (Αρχή 7).**

Από το Φεβρουάριο του 2015, μετά την άνοδο στην εξουσία του ΣΥΡΙΖΑ, οι μορφές εξαναγκασμού και παρέμβασης ήταν ως επί το πλείστον άμεσες και οι απειλές δεν απευθύνονταν αποκλειστικά στην Κυβέρνηση, αλλά και στον ελληνικό λαό. Αυτό έγινε φανερό με πολλούς τρόπους, εντούτοις εδώ θα αναφέρουμε μερικούς μόνο.

Στις 27 Ιουνίου 2015 ο Έλληνας πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας ανακοινώνει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος σχετικά με τις «αβάσταχτες» απαιτήσεις λιτότητας των δανειστών. Σε ομιλία του στην κρατική τηλεόραση μετά τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου αργά τη νύχτα της Παρασκευής, ο Αλέξης Τσίπρας είπε ότι οι Έλληνες στις 5 Ιουλίου θα ψηφίσουν για το αν θα δεχθούν τους όρους που επιβάλλονται στην Ελλάδα από τους τρεις κύριους πιστωτές, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, γνωστών ως Τρόικα. Στις 29 Ιουνίου 2015, ο Benoît Coeuré, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ, δήλωσε στη γαλλική οικονομική εφημερίδα Les Echos ότι «η έξοδος από τη ζώνη του ευρώ, ένα μέχρι στιγμής θεωρητικό ζήτημα, δυστυχώς δεν μπορεί να αποκλειστεί πια», προσθέτοντας ότι αυτό ήταν η συνέπεια της απόφασης της Αθήνας να τερματιστούν οι συνομιλίες. Ο Benoît Coeuré δήλωσε ότι αν οι Έλληνες ψηφίσουν «Ναι» στο δημοψήφισμα για το πακέτο βοήθειας, δεν έχει «καμία αμφιβολία» ότι οι αρχές της Ευρωζώνης θα βρουν τρόπους για να ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις τους προς την Ελλάδα. Εναλλακτικά, ο ίδιος επεσήμανε πως αν κερδίσει το «Όχι»,

«θα είναι πολύ δύσκολη η επανεκκίνηση του πολιτικού διάλογου». (2)

Κατά το ίδιο διάστημα η ΕΚΤ αρνήθηκε οιαδήποτε παροχή ρευστότητας προς την Ελλάδα για μία ολόκληρη εβδομάδα.

Στις 3 Ιουλίου 2015 ο Αντιπρόεδρος της ΕΚΤ Vitor Constancio δήλωσε ότι δεν ήταν σε θέση να πει κατά πόσο η ΕΚΤ θα παρείχε επείγουσα παροχή ρευστότητας (ELA) στις ελληνικές τράπεζες αν οι Έλληνες ψήφιζαν «Όχι» δύο ημέρες αργότερα. Ερωτηθείς εάν η ΕΚΤ θα χορηγήσει τη βοήθεια που χρειάζονται οι ελληνικές τράπεζες για να παραμείνουν εν ζωή, ο Constancio απάντησε:

«Δεν μπορώ εκ των προτέρων να απαντήσω σε αυτή την ερώτηση. Είναι μια απόφαση που θα πάρει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ. Θα πρέπει να περιμένουμε να δούμε πώς το Διοικητικό Συμβούλιο θα αναλύσει την κατάσταση στο σύνολό της»,

είπε σε συνέντευξη Τύπου μετά από ομιλία του σε ένα οικονομικό συνέδριο. (3)

Στις 11 Ιουλίου 2015, λίγες ημέρες μετά τη συντριπτική νίκη του «Όχι» στο δημοψήφισμα, ένα έγγραφο του γερμανικού Υπουργείου Οικονομικών έγραψε: «Οι προτάσεις αυτές δεν μπορούν να συγκροτήσουν τις βάσεις για ένα εντελώς νέο, τριετές πρόγραμμα [διάσωσης], όπως ζήτησε η Ελλάδα». Πρόκειται αναφορά στις νέες προτάσεις δημοσιονομικής λιτότητας που υπέβαλε ο Έλληνας πρωθυπουργός. Το έγγραφο ζητούσε να αποβληθεί η Ελλάδα από την Ευρωζώνη για τουλάχιστον πέντε χρόνια και απαιτούσε από την ελληνική κυβέρνηση να μεταφέρει 50 δισ. ευρώ κρατικών περιουσιακών στοιχείων σε μια εξωτερική αρχή για ξεπούλημα. (4)

Η στάση της ΕΚΤ και του χρηματοπιστωτικού εξαναγκασμού που απηύθυνε προς την Ελλάδα και το λαό της δεν ήταν μόνο άμεση, αλλά και εξ ολοκλήρου απροκάλυπτη και εξαιρετικά εχθρική. Στο διάστημα αυτό αξιωματούχοι της ΕΕ και των κρατών μελών της, όπως ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, τόνιζαν ότι η Ελλάδα θα οδηγηθεί σε ανθρωπιστική καταστροφή με τανκς να κυκλοφορούν στους δρόμους αν το εκλογικό σώμα ψήφιζε «Όχι» στο δημοψήφισμα. Με τον τρόπο αυτό υπαινισσόταν ότι η Ελλάδα οδηγούνταν σε ολοκληρωτική κατάρρευση. (5) **Με την απόφασή της να πε-**

ριορίσει την παροχή πρόσθετης ρευστότητας στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, η οποία ουσιαστικά επέφερε την επιβολή ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων (capital controls), η ΕΚΤ παρέβη την αποστολή της και τις βασικές αρμοδιότητές της.

Δεδομένου ότι η ΕΚΤ είχε αξιολογήσει τις ελληνικές τράπεζες ως φερέγγυες στα «τεστ αντοχής» που διεξήχθησαν το 2014, ήταν υποχρεωμένη να χορηγήσει επείγουσα παροχή ρευστότητας (ELA) προκειμένου να ανακοπούν οι μαζικές εκροές, όσο οι τράπεζες αυτές θα μπορούσαν να παρέχουν εγγυήσεις σύμφωνα με τους

κανονισμούς της. Κατά το χρόνο που η ΕΚΤ επέβαλε ανώτατο όριο στον ELA, εκτιμάται ότι οι ελληνικές τράπεζες θα μπορούσαν να είχαν πρόσβαση μέχρι και σε 27 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον ως χρηματοδότηση έκτακτης ανάγκης. (6) Η ΕΚΤ παραβίασε προδήλως τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από τις Συνθήκες της ΕΕ. Πρώτον, η αναστάτωση που προκλήθηκε στο σύστημα πληρωμών της Ελλάδας συνιστά σαφή παραβίαση της υποχρέωσής της να διασφαλίζει την ομαλή λειτουργία τού εν λόγω συστήματος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 127 της Συνθήκης της ΕΕ. Δεύτερον, η ΕΚΤ έχει την εντολή να «στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Ένωση, προκειμένου να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης». Μια από αυτές τις οικονομικές πολιτικές είναι η «επιτακτική ανάγκη να σπάσει ο φαύλος κύκλος μεταξύ των τραπεζών και των κρατών.»

Εξωθώντας τις τράπεζες σε κλείσιμο και οδηγώντας τη χώρα κοντά σε μια εκ των πραγμάτων και παράνομη έξοδο από το ευρώ, η ΕΚΤ δημιούργησε μια κατάσταση κατά την οποία το ελληνικό κράτος και οι τράπεζες του έγιναν ακόμη πιο αλληλοεξαρτώμενα.

Στις 13 Ιουλίου 2015, ο Αλέξης Τσίπρας αποδέχεται τη συμφωνία λιτότητας των πιστωτών και τους όρους του τρίτου Μνημονίου. Στις 19 Αυγούστου 2015 ο Αλέξης Τσίπρας υπογράφει το τρίτο Μνημόνιο Συνεννόησης. Στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, σε μια συνέντευξη στο Reuters, ο Vitor Constancio απάντησε στο ερώτημα «τι αμφιβολίες δημιουργήθηκαν σχετικά με το ευρώ;» ως εξής:

«Δημιουργήθηκαν αμφιβολίες στις αγορές σχετικά με το αν χώρες όπως η Ελλάδα θα μπορούσαν να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της νομισματικής ένωσης. Δεν υπήρξε ποτέ καμία αμφιβολία μεταξύ της πλειονότητας των χωρών μελών. Εμείς υποστηρίζουμε ότι το ευρώ είναι μη αναστρέψιμο. Νομικά, καμία χώρα δεν μπορεί να αποβληθεί. Η πραγματική προοπτική να συμβεί κάτι τέτοιο δεν ήταν ποτέ αληθινή». (8)

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι δυο μήνες μετά το δημοψήφισμα, κατά την κρίσιμη συζήτηση ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις 10 Σεπτεμβρίου 2015, σχετικά με ένα ψήφισμα για την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους (για το οποίο βλ. κατωτέρω) η Ελλάδα απείχε από την ψηφοφορία. Μια τέτοια πολιτική στάση είναι αδιανόητη, δεδομένου ότι η ουσία του ψηφίσματος ήταν υψίστης εθνικής σημασίας για μια χρεωμένη χώρα όπως η Ελλάδα (και οι όροι του ψηφίσματος ήταν ευνοϊκοί). Παρά την κοινή θέση της ΕΕ στο θέμα αυτό, (9) υπάρχει σαφής σύγκρουση συμφερόντων ανάμεσα στην Ελλάδα και άλλες χώρες της ΕΕ, καθώς η Ελλάδα είναι οφειλέτης και άλλοι εταίροι είναι πιστωτές. Η κοινή θέση της ΕΕ ουσιαστικά απαιτούσε από τα κράτη-μέλη να καταψηφίσουν ή τουλάχιστον να απέχουν της ψηφοφορίας. **Έτσι, η θέση της Ελλάδας σχετικά με το θέμα αυτό δεν μπορεί παρά να είναι το αποτέλεσμα της πίεσης που ασκούν οι πιστωτές της, καθώς η αποχή είναι εντελώς αντίθετη με τα εθνικά συμφέροντα.**

Άλλωστε, άμεσες δηλώσεις κατά της ψήφου του «Όχι» και σχετικά με τις συμφορές που θα πλήξουν τον ελληνικό λαό έγιναν από ισχυρούς αξιωματούχους της ΕΕ, με σαφή περιφρόνηση της δημοκρατίας και των δημοκρατικών αρχών. Τρανταχτό παράδειγμα οι δηλώσεις του προέδρου του Κοινοβουλίου της ΕΕ, Μάρτιν Σουλτς. Χωρίς αμφιβολία, ο εξαναγκασμός που περιγράφεται σε αυτή την ενότητα υποβοηθήθηκε από μεγάλο μέρος του ελληνικού Τύπου, που έφτασε στο σημείο να διαστρεβλώνει τις προβλέψεις για την έκβαση του δημοψηφίσματος. Αρκετές δημοσκοπήσεις προέβλεπαν ότι θα επικρατούσε η ψήφος του «Ναι». Ένα τέτοιο αποτέλεσμα δεν θα μπορούσε επ' ουδενί να προκύψει από τα δεδομένα που ήταν διαθέσιμα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Όλα τα παραπάνω είχαν σχεδιαστεί και προορίζονταν για να ενσταλάξουν το φόβο στον ελληνικό λαό και, ως εκ τούτου, να επηρεάσουν την ψήφο του υπέρ της επιλογής «Ναι» και επιπλέον να εξαναγκάσουν την ελληνική κυβέρνηση να δεχτεί τους όρους των πιστωτών της.

Ενδεικτικές συνέπειες από την εφαρμογή του τρίτου Μνημονίου

Το τρίτο Μνημόνιο είναι πανομοιότυπο με τα δύο προηγούμενα. Εξακολουθεί να παραβιάζει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, παραλύοντας ταυτόχρονα την ελληνική οικονομία χωρίς παροχή κινήτρων, χωρίς καμία πλατφόρμα για ανάπτυξη, επενδύσεις και ενίσχυση των εμπορικών συναλλαγών. Στόχος του είναι η συγκέντρωση ακόμη περισσότερων φόρων και η αύξηση των εσόδων προκειμένου να συνεχιστεί η αποπληρωμή του «χρέους» από την Ελλάδα, χωρίς καμία αναφορά στη μείωση του χρέους, ώστε να επιτευχθεί η ουσιαστική βιωσιμότητά του. Το Μνημόνιο απαιτεί περισσότερες ιδιωτικοποιήσεις, πράγμα που αντιτίθεται προς την οικονομική αυτοδιάθεση, ενώ χωρίς κάποιο σοβαρό σχέδιο ελλοχεύει ο κίνδυνος διάχυσης, ξεπουλήματος των κερδοφόρων επιχειρήσεων, καθώς και αύξησης της ανεργίας.

Η Ελλάδα έχασε ουσιαστικά την κυριαρχία της, όπως ακριβώς συνέβη και με τις προηγούμενες συμφωνίες. Κάθε νομοσχέδιο που περνάει από το Κοινοβούλιο πρέπει να λάβει την έγκριση των πιστωτών πριν υιοθετηθεί. Τέτοιοι περιορισμοί στη νομοθετική κυριαρχία μπορούν να οδηγήσουν μόνο στην κατάργηση της δημοκρατίας, στην επιβολή της υποταγής και της αποικιοκρατίας. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι μετά την επίτευξη συμφωνίας με τους πιστωτές της, η ελληνική κυβέρνηση εξέδωσε μια σειρά νόμων την υιοθέτηση των οποίων οι πιστωτές απαιτούσαν από καιρό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η έγκριση του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ο οποίος είχε απορριφθεί από το 93% του δικηγορικού κλάδου, αλλά και από το προηγούμενο Κοινοβούλιο. Ο νέος κώδικας προβλέπει ότι όταν μια επιχείρηση είναι αφερέγγυα ή, άλλως, ανίκανη ή απρόθυμη να ικανοποιήσει τους πιστωτές της, οι ιδιωτικές τράπεζες θα χαίρουν πάντοτε καθεστώς προνομίουχου πιστωτή, πάνω και πέρα από το κράτος και τους εργαζόμενους! Κάτι τέτοιο είναι ξένο προς το ελληνικό Σύνταγμα, το διοικητικό και το αστικό δίκαιο και είναι χωρίς αμφιβολία το αποτέλεσμα της έντονης πίεσης των πιστωτών στην Ελλάδα.

Κοινωνικές επιπτώσεις του Τρίτου Μνημονίου

Το τρίτο Μνημόνιο, που συνόδευε την Τρίτη δανειακή σύμβαση του Αυγούστου 2015, όπως συνέβη και με τα δύο προηγούμενα του 2010 και του 2012, μεταφέρει το βάρος της διαρθρωτικής προσαρμογής στην ελληνική κοινωνία. Ως αποτέλεσμα,

θα αυξήσει τη φτώχεια, την ταξική πόλωση και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Είναι χαρακτηριστικό ότι, ενώ οι απαιτήσεις των πιστωτών υπόσχονταν διεύρυνση της φορολογικής βάσης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής κλπ, την ίδια στιγμή επιζητούσαν την κατάργηση της πρόβλεψης παρακράτησης φόρου 26% επί των διασυνοριακών συναλλαγών – μέτρο που θα ετίθετο σε εφαρμογή από την 1η Σεπτεμβρίου 2015, σε μια προσπάθεια να ελεγχθεί μια συνήθης πηγή φοροαποφυγής με τη δικαιολογία ότι περιόριζε την ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων.

Επιπλέον, οι οικονομικοί όροι της νέου Μνημονίου θα υπονομεύσουν περαιτέρω κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας.

Η σύνθεση της δημοσιονομικής προσαρμογής κατά τη διάρκεια του προγράμματος

% ΤΟΥ ΑΕΠ	2015	2016	2017	2018
Συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις	0,4%	1,3%	1,7%	1,9%
ΦΠΑ	0,4%	1,1%	1,1%	1,1%
Φόροι εισοδήματος	0,3%	0,8%	0,9%	0,8%
Άλλα μέτρα - δαπάνες	0,1%	0,5%	0,5%	0,5%
Άλλα μέτρα - έσοδα	0,1%	0,1%	0,1%	0,1%
Συνολική προσαρμογή	1,4%	3,6%	4,2%	4,3%

ΠΗΓΗ: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT, BRUSSELS 19/08/2015, SWD (2015) 162 FINAL.

Συγκεκριμένα, τα νέα μέτρα λιτότητας, μεταξύ πολλών άλλων επιπτώσεων:

- Μειώνουν τις συντάξεις με την πλήρη εφαρμογή των αντισυνταξιοδοτικών μεταρρυθμίσεων των ετών 2010 και 2012, με την υπόσχεση εξοικονόμησης περίπου 0.25% του ΑΕΠ το 2015 και 1% του ΑΕΠ μέχρι το 2016. Το πακέτο, μεταξύ άλλων, δημιουργεί ισχυρά αντικίνητρα για την πρόωρη συνταξιοδότηση αυξάνοντας τις σχετικές ποινές, αυξάνει τις εισφορές περίθαλψης των συνταξιούχων στο 6%, ενσωματώνει όλες τις επικουρικές συντάξεις που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από ιδίους πόρους από 1ης Ιανουαρίου 2015, παγώνει τα όρια ονομαστικής μηνιαίας εγγυημένης συνεισφοράς σύνταξης μέχρι το 2021, καθιερώνει μια στενότερη σχέση μεταξύ εισφορών και παροχών, μειώνει σταδιακά την επιχορήγηση αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) για όλους τους συνταξιούχους μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου 2019, ξεκινώντας με το 20% των δικαιούχων το Μάρτιο του 2016.
- Αυξάνουν τη φορολόγηση των αγροτών. Η συρρίκνωση του διαθέσιμου εισοδήματος των αγροτών υλοποιείται με τη σταδιακή κατάργηση της

επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο ντίζελ σε δύο ισόποσες δόσεις, τον Οκτώβριο του 2015 και τον Οκτώβριο του 2016, καθώς και την αύξηση της άμεσης φορολογίας και τέλος την αύξηση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

- ■ Μειώνουν σταδιακά, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2016, τις εκπτώσεις ΦΠΑ για επιχειρήσεις στα νησιά του Αιγαίου. Ο πρώτος γύρος της κατάργησης θα ανακοινωθεί από Κοινή Υπουργική Απόφαση μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2015. Αυτό το μέτρο είχε ως στόχο τις χαμηλές τιμές για τον καταναλωτή στα απομακρυσμένα νησιά και την επίτευξη περιφερειακής συνοχής.
- Διευκολύνουν τη διαδικασία κατασχέσεων, υπέρ των φορολογικών αρχών και των τραπεζών, εξαλείφοντας το ανώτατο όριο του 25% επί των μισθών και των συντάξεων και μειώνοντας το όριο του ακατάσχετου από τα 1.500 ευρώ. Το μέτρο αυτό θα προκαλέσει ένα νέο κύμα κατασχέσεων σε μισθούς, συντάξεις και καταθέσεις.
- Αυξάνουν την προκαταβολή φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, όχι μόνο για τις μεγάλες επιχειρήσεις, αλλά ακόμη και για τους αυτοαπασχολούμενους, σε 75% για τα εισοδήματα του 2015 και σε 100% για τα εισοδήματα του 2016, μειώνοντας περαιτέρω το διαθέσιμο εισόδημα.
- Επιβάλλουν ένα νέο κύκλο απελευθέρωσης της αγοράς, σύμφωνα με τις οδηγίες της λεγόμενης εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ. Οι μόνοι που θα επωφεληθούν από το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων των συμβολαιογράφων, των δικαστικών επιμελητών και των αναλογιστών θα είναι οι τράπεζες, τα δικηγορικά γραφεία και οι μεγάλοι εργοδότες. Πολύ αρνητικές επιπτώσεις στα δικαιώματα της εργατικής τάξης θα έχει η αναθεώρηση του πλαισίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό των μισθών, τη συλλογική δράση και τις ομαδικές απολύσεις. Η περαιτέρω ευελιξία των εργασιακών σχέσεων (όπως έχει δείξει η εμπειρία των προηγούμενων ετών) θα έχει ως αποτέλεσμα χαμηλούς μισθούς, αύξηση της ανεργίας, της ανασφάλειας και των κερδών από την αδήλωτη εργασία.
- Επιπλέον, η σύσταση ενός οιονεί αυτόματου μηχανισμού διόρθωσης που θα επιβάλλει νέες περικοπές δαπανών σε περίπτωση μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων θα έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή νέων μέτρων λιτότητας. Αυτά τα μέτρα, που ως τώρα παραμένουν άγνωστα, έχουν την προέγκριση του ελληνικού Κοινοβουλίου. Αυτό υιοθετήθηκε από το Κοινοβούλιο με ένα νόμο – τέρας που ζήτησαν οι πιστωτές και δέχτηκε τελικά η Κυβέρνηση. Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι οι πιστωτές, βάσει τέτοιων ευνοϊκών γι' αυτούς συνθηκών, δεν έχουν καμία ανησυχία σε περίπτωση αποτυχίας των δημοσιονομικών στόχων. Σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, απλώς θα ανακοινώσουν ένα νέο γύρο περικοπής δαπανών, με τη δικαιολογία ότι κάτι τέτοιο έχει ήδη ψηφιστεί.

Συμπερασματικά, η περίοδος των σκληρών μέτρων λιτότητας που ξεκίνησε το 2010 και απεικονίζεται στα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία συνεχίζεται...

Δείκτες αγοράς εργασίας και κοινωνικής ένταξης για την Ελλάδα

	2010	2011	2012	2013	2014	ΕΕ28
Δείκτης ανεργίας (% εργατικού δυναμικού, ηλικίας 15-74)	12.7	17.9	24.5	27.5	26.5	10.2
Μακροπρόθεσμος δείκτης ανεργίας (% εργατικού δυναμικού)	5.7	8.8	14.5	18.5	19.5	5.1
Δείκτης ανεργίας νέων (% εργατικού δυναμικού, ηλικίας 15-24)	33	44.7	55.3	58.3	52.4	22.2
Νέοι εκτός εργασίας, εκπαίδευσης και κατάρτισης (% του συνολικού πληθυσμού, ηλικίας 15-24)	14.8	17.4	20.2	20.4	19.1	12.4
Πραγματική αμοιβή ανά εργαζόμενο (% ετήσιας μεταβολής)	-3.4	-3	-2	-5	1.1	0.5
Ρυθμός αύξησης μοναδιαίου ονομαστικού εργατικού κόστους (% ετήσιας μεταβολής)	0.3	-0.2	-3.3	-7	-1.6	1.6
Πραγματικό μοναδιαίο κόστος εργασίας (% ετήσιας μεταβολής)	-0.5	-1	-3.3	-5	1.1	0.1
Στο όριο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού (% συνολικού πληθυσμού)	27.7	31	34.6	35.7	36	24.5
Εργαζόμενοι στο όριο της φτώχειας (% εργαζομένων, ηλικίας 18-64)	13.9	11.9	15.1	13	13.2	8.9

ΠΗΓΗ: IBID

Συμπέρασμα

Στο πρόσφατο ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ σχετικά με την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, 10 θεσπίστηκαν πολλές αρχές. Αυτές είναι σημαντικές για πολλούς λόγους. Παρά το γεγονός ότι τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ δεν είναι δεσμευτικά καθ' εαυτά καταδεικνύουν, όπου υπάρχει επαρκής υποστήριξη, τις επίσημες θέσεις των χωρών-μελών για ένα συγκεκριμένο θέμα. Όπου η στήριξη είναι συντριπτική, διαρκής και πέρα από ένα σημαντικό χρονικό διάστημα (ή όπου η πρακτική που υποστηρίζεται στο ψήφισμα πληροί τα κριτήρια αυτά), η αρχή (-ες) του ψηφίσματος ενδέχεται εν καιρώ να αντανakλά το εθιμικό διεθνές δίκαιο. Στην προκειμένη περίπτωση, το ψήφισμα έλαβε 136 ψήφους υπέρ, μόλις 6 κατά και 41 αποχές. Η Συνέλευση κατέστησε σαφές ότι οι αρχές που διατυπώνονται στο ψήφισμα καθοδηγούνται από το διεθνές εθιμικό δίκαιο και, εν πάση περιπτώσει, η συντριπτική υποστήριξη των αρχών αυτών από 136 κράτη μέλη υποδηλώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο μια εθιμική συναίνεση. Πρέπει να τονιστεί ότι οι αρχές αυτές είναι αρκετά συντηρητικές και καθόλου ευνοϊκές προς τους κρατικούς δανειολήπτες. Δίνουν, κυρίως, έμφαση στην

αποπληρωμή του χρέους και την τήρηση των δανειακών συμβάσεων. Η πρώτη αρχή, η οποία έχει κεντρική σημασία για τη συζήτηση, αναφέρει ότι:
«Ένα κυρίαρχο κράτος έχει το δικαίωμα, κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, να σχεδιάσει τη μακροοικονομική πολιτική του, συμπεριλαμβανομένης της αναδιάρθρωσης του δημόσιου χρέους του, η οποία δεν θα πρέπει να αποκλίνει ή να παρεμποδίζεται από τυχόν καταχρηστικά μέτρα».

Αυτή η αρχή είναι σύμφωνη με τις Καθοδηγητικές Αρχές του ΟΗΕ για το δημόσιο χρέος και τα ανθρώπινα δικαιώματα που υιοθετήθηκαν από τον Ανεξάρτητο Εμπειρογνώμονα του ΟΗΕ για το χρέος και τα ανθρώπινα δικαιώματα και εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ.(11) Στο ίδιο πνεύμα, η δεύτερη Αρχή του Ψηφίσματος του ΟΗΕ απαιτεί καλήπίστη από όλα τα συμβαλλόμενα μέρη, με σκοπό την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση του χρέους και την επίτευξη βιωσιμότητας. (12) Η βιωσιμότητα, σύμφωνα με την αρχή (8), ορίζεται ως εξής:

«Βιωσιμότητα σημαίνει ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης του δημοσίου χρέους θα ολοκληρώνεται έγκαιρα και με αποτελεσματικό τρόπο, ώστε να οδηγεί σε μια σταθερή κατάσταση χρέους του κράτους-οφειλέτη, διατηρώντας τα δικαιώματα των πιστωτών, και ταυτόχρονα θα συμβάλλει στη διαρκή και χωρίς αποκλεισμούς οικονομική και βιώσιμη ανάπτυξη, ελαχιστοποιώντας το οικονομικό και κοινωνικό κόστος, εξασφαλίζοντας τη σταθερότητα του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων». (13)

Σύμφωνα με τα παραπάνω, αλλά και με τη σχετική νομοθεσία που ισχύει για τα πραγματικά δεδομένα της υπόθεσης, καθίστανται προφανή πέραν πάσης αμφιβολίας τα εξής συμπεράσματα:

Το Τρίτο Μνημόνιο Κατανόησης, όπως και η δανειακή σύμβαση που υπογράφηκε τον Αύγουστο του 2015, είναι παράνομα, αθέμιτα και απεχθή, γιατί αποτυγχάνουν να αναγνωρίσουν τον παράνομο, αθέμιτο και απεχθή χαρακτήρα του υφιστάμενου ελληνικού χρέους, καθώς και την απεχθή, παράνομη και αθέμιτη φύση των μέσων με τα οποία χρηματοδοτήθηκε το χρέος από το 2010 μέχρι τις αρχές του 2015.

Το Τρίτο Μνημόνιο Κατανόησης, όπως και η δανειακή σύμβαση που υπογράφηκε τον Αύγουστο του 2015, παραβιάζουν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα του ελληνικού λαού (τόσο τα αστικά και πολιτικά, όσο και τα κοινωνικοοικονομικά δικαιώματα), όπως αυτά καθορίζονται στο ελληνικό Σύνταγμα και στο Διεθνές Δίκαιο (συμβατικό και εθιμικό).

Από την άνοδο στην εξουσία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛΛ μέχρι τη συμφωνία με τους πιστωτές της Ελλάδας, υπήρξε ένας άνευ προηγουμένου εξαναγκασμός και άμεση παρέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας (συμπεριλαμβανομένων και απειλών εναντίον του ελληνικού λαού), με σκοπό τον εκφοβισμό της ελληνικής κυβέρνησης και του ελληνικού λαού προκειμένου να

δεχτούν τους όρους των πιστωτών. Αυτές οι παρεμβάσεις και ο εξαναγκασμός καθιστούν άκυρη κάθε συμφωνία και ανοιχτή σε μονομερή καταγγελία από μελλοντικές κυβερνήσεις. Επιπλέον, οι πρακτικές αυτές αποδεικνύουν την απουσία ηθικής υπόστασης και αλληλεγγύης από τους ηγέτες των κρατών-μελών της ΕΕ και των θεσμικών οργάνων της και καταδεικνύουν ότι η ευημερία του ιδιωτικού τραπεζικού συστήματος αποτελεί τη μεγαλύτερη προτεραιότητα της πολιτικής της ΕΕ.

Η Επιτροπή Αλήθειας Δημόσιο Χρέους θα ήθελε να εκφράσει τη βαθιά απογοήτευσή της για το γεγονός ότι η κυβέρνηση Τσίπρα δεν έλαβε υπόψη ούτε στο ελάχιστο τα συμπεράσματα της δημοσιευθείσας από τον Ιούνιο 2015 προκαταρκτικής έκθεσης της Επιτροπής κατά τις διαπραγματεύσεις της με τους πιστωτές. Μάλιστα, ο Πρωθυπουργός, Αλέξης Τσίπρας, συμφώνησε ότι δε θα γίνει κούρεμα στο χρέος παρ' ότι γνώριζε πολύ καλά τον απεχθή, παράνομο και αθέμιτο χαρακτήρα του χρέους της χώρας. (14)

παράρτημα 1

Επιπτώσεις στις εργασιακές σχέσεις

1. Νέο σύστημα συλλογικών διαπραγματεύσεων

Στο τρίτο Μνημόνιο ορίζεται ότι το νέο σύστημα θα προσανατολιστεί στις βέλτιστες πρακτικές των χωρών της ΕΕ. Σε ό,τι αφορά τα χαρακτηριστικά του νέου συστήματος, ορθώνεται ένα τείχος απέναντι στο επιτυχημένο σύστημα του ν. 1876/90: το Μνημόνιο απαγορεύει την επαναφορά του αρχικού μοντέλου του ν. 1876/90 – πριν το αλλοιώσουν τα μνημονιακά νομοθετικά μέτρα. Στο μεταξύ, όμως, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας (στο εξής ΟΛΣΤΕ) με την υπ' αρ. απόφασή της 2307/2014 ακύρωσε τη διάταξη της ΠΥΣ 6/2012 (εφαρμοστικό νομοθέτημα του δεύτερου Μνημονίου) για την κατάργηση του δικαιώματος μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία δικαίωμα-κλειδί για τη λειτουργία της συλλογικής αυτονομίας και των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας [στο εξής ΣΣΕ]). Η ακύρωση αυτή επέτρεψε την περιορισμένη επαναλειτουργία της διαιτησίας και των ΣΣΕ που είχαν παγώσει για δύο ολόκληρα χρόνια.

Η απάντηση της Κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου δόθηκε με το ν. 4303/2014, που επανέφερε μεν το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής, όπως επέτασσε η ΟΛΣΤΕ, ταυτοχρόνως, όμως, θέσπισε σειρά κριτηρίων για τη διαιτητική επίλυση των συλλογικών διαφορών εργασίας, προσανατολισμένων αποκλειστικά στα συμφέροντα των εργοδοτών. Έτσι, η εσωτερική υποτίμηση διά της μείωσης των μισθών υ8211 .πρωταρχικός στόχος του δεύτερου Μνημονίου– συνεχίζεται μέχρι σήμερα κατά καταστρατήγηση της ακυρωτικής απόφασης της ΟΛΣΤΕ 2307/2014.

Προφανής σκοπός και του τρίτου Μνημονίου είναι η συνέχιση της ίδιας πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης διά της μείωσης μισθών. Γι' αυτό άλλωστε αποκλείστηκε ρητά από το τρίτο Μνημόνιο η επαναφορά του αρχικού καθεστώτος του ν. 1876/1990, που είχε ψηφιστεί από το σύνολο των κομμάτων της τότε Βουλής και είχε τη στήριξη όχι μόνο των εργαζομένων αλλά και των εργοδοτών.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις βέλτιστες πρακτικές στις χώρες της ΕΕ, από τις οποίες πρέπει να αντλήσει εμπειρία το νέο σύστημα στην Ελλάδα, η πολιτική της λιτότητας τείνει να συντρίψει τις ΣΣΕ παντού.

2. Ομαδικές απολύσεις

Ο νόμος για τις ομαδικές απολύσεις (ν. 1387/1983), και, συνεπώς, η αντίστοιχη κοινοτική Οδηγία, καλύπτουν μόνο το 2% περίπου των ελληνικών επιχειρήσεων, γιατί το 98% περίπου απασχολεί λιγότερους από 20 εργαζόμενους (20 εργαζόμενοι

είναι το όριο για την εφαρμογή του νόμου). Οποιοσδήποτε περαιτέρω περιορισμός του ήδη ασφυκτικά στενού πεδίου εφαρμογής του νόμου θα εκμηδενίσει κάθε είδους έλεγχο των ομαδικών απολύσεων στην Ελλάδα και θα σηματοδοτήσει την ουσιαστική άρνηση εφαρμογής της κοινοτικής Οδηγίας για τις ομαδικές απολύσεις. Επιπλέον πρόδηλος στόχος του τρίτου Μνημονίου είναι και η κατάργηση της διοικητικής έγκρισης των ομαδικών απολύσεων, που οδηγεί πρακτικά κατά μέσο όρο στην πληρωμή 12 μηνιαίων μισθών (εκτός της αποζημίωσης απόλυσης), αν ο εργοδότης προβεί στην ομαδική απόλυση χωρίς να έχει λάβει διοικητική έγκριση. Πρόκειται για ρύθμιση του ελληνικού δικαίου –ευνοϊκότερη για τους εργαζόμενους απ’ ό,τι η Οδηγία – την κατάργηση της οποίας ζητούν επίμονα εδώ και χρόνια οι εργοδοτικές οργανώσεις.

Σημειωτέον ότι τόσο η Συνθήκη για τη Λειτουργία της ΕΕ, όσο και η ίδια η κοινοτική Οδηγία για τις ομαδικές απολύσεις επιτρέπουν ρητά ευνοϊκότερες ρυθμίσεις των εθνικών δικαίων. Στην πραγματικότητα, η ρύθμιση αυτή του ελληνικού δικαίου έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό κενό προστασίας για τους εργαζόμενους: στην Ελλάδα δεν συνάπτονται Κοινωνικά Σχέδια στις ομαδικές απολύσεις, ενώ η προστασία των ανέργων είναι ανύπαρκτη.

3. Συντάξεις

Η περαιτέρω μείωση των συντάξεων με το τρίτο Μνημόνιο (ευθεία, έμμεση με αύξηση των εισφορών στο Ταμείο Υγείας, μέσω αύξησης άμεσων, έμμεσων και έκτακτων φόρων) προσκρούει στο ελληνικό Σύνταγμα, όπως κρίθηκε και με τις αποφάσεις ΟλΣτΕ 2287-2290/2014, οι οποίες ακύρωσαν τις μειώσεις των συντάξεων που επιβλήθηκαν το 2012 (δεύτερο Μνημόνιο). Το Δικαστήριο έκρινε ότι οι νέες αυτές μειώσεις (είχαν προηγηθεί άλλες) πλήττουν τις εγγυήσεις αξιοπρεπούς διαβίωσης. Επομένως, οι νέες μειώσεις που επιβλήθηκαν ήδη, καθώς και όσες θα επιβληθούν στο μέλλον, αντιβαίνουν κατά μείζονα λόγο στο άρθρο 2 παρ. 1Σ (σεβασμός και προστασία της αξίας του ανθρώπου) και παραβιάζουν τις αποφάσεις της ΟλΣτΕ 2287-2290/2014.

Με τις ίδιες αποφάσεις της η ΟλΣτΕ ακύρωσε τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος των Ταμείων Ασφάλισης, εκείνη δηλαδή που ορίζει ότι τα Ταμεία πληρώνουν συντάξεις μόνο στο ύψος που επιτρέπουν τα οικονομικά τους, χωρίς ενίσχυση από το κράτος. Η ΟλΣτΕ έκρινε αντισυνταγματική τη ρήτρα αυτή (άρθρο 22 παρ. 5 Σ), η επαναφορά της οποίας φαίνεται ότι επιβάλλεται τώρα στην κυβέρνηση με το τρίτο Μνημόνιο. Είναι ενδεικτικό ότι το Σχέδιο Γιούνκερ που υποβλήθηκε στην ελληνική κυβέρνηση πριν από το δημοψήφισμα προέβλεπε την κατάργηση με νόμο των αποφάσεων της ΟλΣτΕ 2287-2290/2014.

παράρτημα 2

Το Τρίτο Μνημόνιο είναι μη βιώσιμο ακριβώς όπως και τα δύο προηγούμενα

1. Η πολιτική οικονομία του Τρίτου Μνημονίου Κατανόησης

Το πλαίσιο του Τρίτου Μνημονίου¹⁵ (MoU) συνοψίζεται στον παρακάτω πίνακα:

Στόχοι πρωτογενούς πλεονάσματος και πορεία αύξησης του ΑΕΠ που διέπουν το τρίτο πρόγραμμα οικονομικής στήριξης

ΕΤΟΣ	ΣΤΟΧΟΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ	ΑΥΞΗΣΗ ΑΕΠ
2015	-0.25%	-2.3%
2016	+0.50%	-1.3%
2017	+1.75%	+2.7%
2018	+3.50%	+3.1%

ΠΗΓΗ: ΓΕΡΟΥΝ ΝΤΑΪΣΕΛΜΠΛΟΥΜ¹⁶

Παρατηρούμε την ίδια παραδοχή που αποτελούσε τη βάση των δύο προηγούμενων Μνημονίων και η οποία έχει ήδη αποδειχθεί λανθασμένη: ότι δηλαδή η ισχυρή δημοσιονομική περιστολή είναι συμβατή με την ανάκαμψη της οικονομίας. Ο Πρόεδρος του Eurogroup Γερούν Ντάισελμπλουμ υποστηρίζει ότι αυτό είναι δυνατό:

«Το Μνημόνιο προβλέπει την επίτευξη των στόχων πρωτογενούς πλεονάσματος με τα ακόλουθα μέτρα:

- Συνταξιοδοτικές αποταμιεύσεις της τάξης του 0,25% του ΑΕΠ το 2015 και 1,0% του ΑΕΠ μέχρι το 2016 (βλέπε σελ. 13-14 του Μνημονίου)
- Διάφορα μέτρα στον τομέα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης (σελ. 15-16 του Μνημονίου)
- Φορολογικά έσοδα και μεταρρυθμίσεις στη δημοσιονομική διαχείριση, συμπεριλαμβανομένων διαφόρων μέτρων κατά της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής. Ένα ελάχιστο έσοδο από τον ΦΠΑ ύψους 2,65 δισεκατομμυρίων Ευρώ πρέπει να εξασφαλιστεί.

Ο φορολογικός συντελεστής ιδιοκτησίας θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με τις τιμές της αγοράς από το 2017 ενώ οι τιμές ζώνης των ακινήτων θα πρέπει να αναθεωρηθούν. Οι αρχές πρέπει να βελτιώσουν την είσπραξη των

καθυστερούμενων φορολογικών οφειλών και να εισαγάγουν ανεξάρτητες υπηρεσίες καθώς και να καταστήσουν το Δημοσιονομικό Συμβούλιο ανεξάρτητο και λειτουργικό. Πολλά περισσότερα μέτρα που σχετίζονται με την φορολογική μεταρρύθμιση περιλαμβάνονται στο Μνημόνιο (βλ. σελ. 6-11 του Μνημονίου Κατανόησης).

Επιπλέον, η Ελλάδα καλείται να θεσπίσει διαρθρωτικά μέτρα μέχρι τον Οκτώβριο του 2015, τα οποία αναμένεται να αποδώσουν τουλάχιστον το 0,75% του ΑΕΠ από την εφαρμογή τους το 2017 και το 0,25% του ΑΕΠ από την εφαρμογή τους το 2018, έτσι ώστε να υποβοηθηθεί η επίτευξη των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων».

2. Μια τυφλή πίστη στις «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις»

Η δεύτερη παραδοχή του Μνημονίου είναι ότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις μπορούν από μόνες τους να συμβάλουν στην ενίσχυση της ανάπτυξης (17). Επιπλέον, οι μέχρι τώρα αποτυχίες θεωρούνται ως αποτέλεσμα της πλημμελούς εφαρμογής αυτών των μεταρρυθμίσεων. Για παράδειγμα, το ΔΝΤ υποστηρίζει ότι:

«οι σημαντικές παραλείψεις στην εφαρμογή του προγράμματος τον τελευταίο χρόνο οδήγησαν σε σημαντική αύξηση της χρηματοδοτικής ανάγκης».

Ωστόσο, μεταρρυθμίσεις έχουν όντως υλοποιηθεί στην Ελλάδα, όπως το ίδιο το ΔΝΤ παραδέχεται σε ένα έγγραφο το οποίο αξιολογεί το προηγούμενο Μνημόνιο Κατανόησης. (18)

Ο ΟΟΣΑ διαπιστώνει ότι: «Εντυπωσιακή πρόοδος έχει επιτευχθεί στη μεταρρύθμιση των αγορών εργασίας και αγαθών από την αρχή της κρίσης, παρά το χαμηλό σημείο εκκίνησης». Από το 2009-10, η Ελλάδα έχει το υψηλότερο ποσοστό ανταπόκρισης στις προτεινόμενες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. (19) Τον Ιούνιο του 2013 (20) το ΔΝΤ συγχαίρει την Ελλάδα για την μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος, «ένα από τα κύρια επιτεύγματα του προγράμματος».

Έγγραφο (21) του ΔΝΤ επιβεβαιώνει απροσχημάτιστα ότι:

«τα προσομοιωμένα αποτελέσματα των μεταρρυθμίσεων είναι σύμφωνα με τις εξελίξεις στην ελληνική οικονομία»

και ότι:

«Τα αποτελέσματα είναι επίσης συμβατά με την ακροπρόθεσμη ανάπτυξη που προβλέπεται στο πλαίσιο του προγράμματος».

Στην πραγματικότητα, όμως, η Ελλάδα έχει βυθιστεί σε μια βαθιά ύφεση, παρόλο που εφάρμοσε, ή ακριβώς επειδή εφάρμοσε αυστηρά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που συνιστώνται και που επιβάλλονται από την Τρόικα, με τίμημα τη δραματική κοινωνική κρίση.

Με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία δεν υπάρχει καμμία βάση για να υποτεθεί ότι οι επικείμενες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θα έχουν διαφορετικό αποτέλεσμα.

3. Το ελληνικό χρέος έχει καταστεί μη βιώσιμο

Σε πρόσφατη δήλωσή της η Κριστίν Λαγκάρντ, Διευθύντρια του ΔΝΤ (22) διακήρυττε ευθέως τα εξής:

«Εξακολουθώ να πιστεύω ακράδαντα ότι το χρέος της Ελλάδας έχει καταστεί μη βιώσιμο και ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να αποκαταστήσει τη βιωσιμότητα του χρέους μόνο μέσα από τις δικές της δράσεις».

Η δήλωση αυτή βασίζεται σε ένα πρόσφατο έγγραφο (23) του ΔΝΤ που αναφέρει ότι :

«το δημόσιο χρέος στην Ελλάδα έχει καταστεί σε υψηλό βαθμό μη βιώσιμο [και] αναμένεται να εκτιναχθεί σε ύψος στο 200% του ΑΕΠ τα επόμενα δύο χρόνια, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει συμφωνία για ένα πρόγραμμα. Το Ελληνικό χρέος μπορεί τώρα να γίνει βιώσιμο μόνο μέσω μέτρων ελάφρυνσης του χρέους πέραν αυτών που η Ευρώπη έχει μέχρι στιγμής αποδεχθεί να εξετάσει».

Συμπέρασμα

Το τρίτο Μνημόνιο βασίζεται στις ίδιες υποθέσεις και στα ίδια αξιώματα όπως τα δύο πρώτα προηγούμενα Μνημόνια Κατανόησης. Ως εκ τούτου, είναι καταδικασμένο να αποτύχει, αφήνοντας το χρέος μη βιώσιμο.

1. <http://www.theguardian.com/business/2015/jun/29/greek-crisis-referendum-eurozone-vote-germanyfranceitaly>
2. <http://www.lesechos.fr/monde/europe/021174193580-benoit-coeure-bce-la-sortie-delagrece-de-euro-ne-peut-plus-etre-exclue-1132860.php>
3. <http://www.reuters.com/article/2015/06/29/eurozone-greece-coeure-idUSL5N0ZF4VU20150629>
4. <http://www.theguardian.com/business/live/2015/jul/11/greek-debt-crisis-eurozone-creditors-meet-todecide-countrys-fate>
5. <http://www.zerohedge.com/news/2015-07-19/streets-athens-will-fill-tanks-kathimerini-revealsgrexit-black-book-shocker>
6. Barclays Research (2015). Greece's Achilles' Heel.
7. Council of the EU (2012), Euro Area Summit Statement of 29 June 2012.
8. <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2015/html/sp150916.en.html>
9. EU Common Position on the UN Draft Resolution A/69/L.84, Doc 11705/15 (7 September 2015).
10. UN Doc A/69/L.84 (29 July 2015).
11. UN Guiding Principles on Foreign Debt and Human Rights, UN Doc A/HRC/20/23 (10 April 2011), παράγραφοι 73-75.
12. Ibid, παράγραφος 54.
13. Επίσης γίνεται αποδεκτό και στις Καθοδηγητικές Αρχές του ΟΗΕ, παράγραφοι 48 και 65.
14. Δήλωση στην Ευρωδιάσκεψη, 12 Ιουλίου 2015, σελ 6.
15. Μνημόνιο Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ενεργεί εξ ονόματος του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας και της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας της Ελλάδας, 19 Αυγούστου 2015 http://ec.europa.eu/economy_finance/assistance_eu_ms/greek_loan_facility/pdf/01_mou_20150811_en.pdf
16. Γερούν Ντάισελμπλουμ, «Ανταλλαγή απόψεων με τον Πρόεδρο του Eurogroup για την Ελλάδα», Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 22 Σεπτεμβρίου '32015 http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/542667/IPOL_BRI%282015%29542667_EN.pdf
17. Michel Husson, «Ελλάδα: διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, πολλαπλασιαστές, ανταγωνιστικότητα», Σημείωμα προς την Επιτροπή Αλήθειας Δημόσιου Χρέους, Απρίλιος 2015, <http://hussonet.free.fr/grtruth415.pdf>
18. ΔΝΤ, «Ελλάδα. Εκ των υστέρων αξιολόγηση της Έκτακτης Πρόσβασης στα πλαίσια της stand-by Συμφωνίας του 2010», Ιούνιος 2013, σελ.44,. <http://goo.gl/FHJZsC>
19. ΟΟΣΑ, ΟικονομικήΈρευνα. Ελλάδα, ΟΟΣΑ, Νοέμβριος 2013.
20. «Εκ των υστέρων αξιολόγηση της Έκτακτης Πρόσβασης στα πλαίσια της stand-by Συμφωνίας του 2010», Ιούνιος 2013 <http://goo.gl/FHJZsC>
21. «Ελλάδα. Επιλεγμένα θέματα», Μάϊος 2013, <http://goo.gl/mSNN4N>
22. «Δήλωση της Κριστίν Λαγκάρντ για την Ελλάδα», Δελτίο Τύπου ΔΝΤ No 15/381, 14 Αυγούστου 2015, <http://goo.gl/ui5Q1O>
23. «Μια ενημερωμένη έκδοση της προκαταρκτικής ανάλυσης της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους του προσωπικού του ΔΝΤ», ΔΝΤ, Έκθεση για την Ελλάδα No. 15/186, 14 Ιουλίου 2015, <http://www.imf.org/external/press/pr/150715.htm>